

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 2000/EES/46/03

nr. 30/1999
frá 26. mars 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/1999 frá 29. janúar 1999⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 121/98 frá 16. janúar 1998 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð í bandalaginu til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralýfja í matvælum úr dýraríkinu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 14. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90) í XIII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **398 R 0121:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 121/98 frá 16. janúar 1998 (Stjtið. EB L 11, 17.1.1998, bls. 11).“

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 121/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. mars 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 26. mars 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 35, 10.2.2000, bls. 32 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 7, 10.2.2000, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 11, 17.1.1998, bls. 11.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 121/98**frá 16. janúar 1998****um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð í bandalaginu til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð í bandalaginu til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1850/97 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn lyfjaleifa fyrr en dýrallyfjanefnd hefur kannað allar upplýsingar sem máli skipta og varða skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundina sem lyfjaleifarnar kunna að finnast í, magnið sem kann að finnast í hverjum viðkomandi kjötvefi úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvefur) og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með lyfjaleifum (leifamerki).

Til að auðvelda eftirlit með lyfjaleifum, eins og kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn lyfjaleifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því skal einnig ávallt ákvarða leyfilegt hámarksmagn lyfjaleifa í vöðva- eða fituvef.

Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn lyfjaleifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

Bæta ber danófloxasíni, sefasólíni og trimetóprími við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Bæta ber línolíu, fólínsýru, betaini og sefasólíni við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Svo að unnt sé að ljúka þeim vísindarannsóknnum, sem unnið er að, ætti að framlengja gildistíma fyrir leyfilegt bráðabirgðahámark leifa, sem kveðið er á um í III. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90, fyrir þennan mat.

Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar sem nauðsynlegar kunna að vera á markaðsleyfum sem veitt hafa verið fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 11, 17.1.1998, bls. 11, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/1999 frá 26. mars 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18. 8. 1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 264, 26. 9. 1997, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6. 11. 1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24. 8. 1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. janúar 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. I. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf
- 1.1. Lyfjameðferðarefni
- 1.1.2. Díamínópýrimídínafleiður

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
Trímetóprím	Trímetóprím	Nautgripir	50 µg/kg	Vöðvi, fita, lifur, nýra, mjólk	
		Svín	50 µg/kg	Vöðvi, húð og fita, lifur, nýra	
		Alifuglar	50 µg/kg	Vöðvi, húð og fita, lifur, nýra	Ekki ætlað dýrum sem verpa eggjum til manneldis
		Dýr af hestaætt	100 µg/kg	Vöðvi, fita, lifur, nýra	
		Beinfiskar	50 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum	

- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.2. Sefalósporín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
Sefasólín	Sefasólín	Sauðfê, geitur	50 µg/kg	Mjólk	

1.2.3. Kínólon

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
Danófloxasín	Danófloxasín	Nautgripir	200 µg/kg	Vöðvi	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér neyslumjólk
			100 µg/kg	Fita	
			400 µg/kg	Lifur, nýra	
		Kjúklingar	200 µg/kg	Vöðvi	Ekki ætlað dýrum sem verpa eggjum til manneldis
			100 µg/kg	Húð og fita	
			400 µg/kg	Lifur, nýra	

B. II. viðauka er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efнасambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
Sefasólín	Sauðfé, geitur	Einungis til nota í mjólkurkirtla (nema þegar nota má jógrið til manneldis)
Betaín	Allar tegundir sem eru nýttar til matar	
Fólínsýra	Allar tegundir sem eru nýttar til matar	
Línolía	Allar tegundir sem eru nýttar til matar	

C. III. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.10. Penisillín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
Peneþamat	Bensýlpenisillín	Sauðfé	50 µg/kg	Vöðvi, fita, lifur, nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks- magn leifa falla úr gildi 1. janúar 2000
		Svín	4µg/kg	Mjólk	
			50 µg/kg	Vöðvi, fita, lifur, nýra	

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 2000/EES/46/04

nr. 31/1999
frá 26. mars 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 86/98 frá 25. september 1998⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/3/EB frá 15. janúar 1998 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/116/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn áburð⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 76/116/EBE) í XIV. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **398 L 0003:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/3/EB frá 15. janúar 1998 (Stjtið. EB L 18, 23.1.1998, bls. 25).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/3/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. mars 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 26. mars 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbato

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 189, 22.7.1999, bls. 58 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 22.7.1999, bls. 97.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 18, 23.1.1998, bls. 25.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/3/EB**frá 15. janúar 1998****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/116/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn áburð(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
100. gr. a,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/116/EBE frá
18. desember 1975 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um
tilbúinn áburð ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun
Evrópuþingsins og ráðsins 97/63/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 7. gr. a í sáttmálanum er kveðið á um svæði án innri landamæra
þar sem frjálssir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi
og fjármagnsflutningar eru tryggðir.

Í tilskipun 76/116/EBE er mælt fyrir um reglur um
markaðssetningu tilbúins áburðar á innri markaðinum.

Nauðsynlegt er að bæta nýjum tegundum tilbúins áburðar inn í
I. viðauka við tilskipun 76/116/EBE til að þær geti notið góðs af
bandalagsmerkingunni sem kveðið er á um í II. viðauka við þá
tilskipun.

Í auglýsingu 94/C 138/04 ⁽³⁾ er kveðið á um málsmeðferð sem
hverjum þeim (framleiðanda eða fulltrúa hans), sem æskir að
nota bandalagsmerkingu samkvæmt II. viðauka tilskipunar
76/116/EBE á tilbúinn áburð, ber að fylgja með því að leggja fram
tæknimöppu til yfirvalda aðildarríkisins sem gegna munu hlutverki
skýrslugjafa gagnvart starfshópi um tilbúinn áburð hjá
framkvæmdastjórn EB.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í
samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á
tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í
viðskiptum með tilbúinn áburð.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr:

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. viðauka við tilskipun
76/116/EBE:

Bæta skal tilbúna áburðinum, sem um getur í viðaukanum við
þessa tilskipun, við í 1. lið C-hluta sem ber yfirskriftina „Eingildur
áburður í vökvaformi“.

2. gr:

Við 1. lið í A-hluta III. viðauka við tilskipun 76/116/EBE bætast
eftirfarandi vörur og vikmörk:

„kalsíumnítratsviflausn	0,4%
köfnunarefnisáburðarlausn með þvagefnisformaldehýði	0,4%
köfnunarefnisáburðarsviflausn með þvagefnisformaldehýði	0,4%“.

3. gr:

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að
fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1998 og
tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þeim ber að
beita þessum ákvæðum frá 1. janúar 1999.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim
tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau
verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um
slíka tilvísun.

4. gr:

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. janúar 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 18, 23.1.1998, bls. 25, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 31/1999 frá 26. mars 1999
um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 30. 1. 1976, bls. 21.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 335, 6. 12. 1997, bls. 15.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 138, 20. 5. 1994, bls. 4.

VIÐAUKI

C. TILBÚINN ÁBURÐUR Í VÖKVAFORMI

1. EINGILDUR ÁBURÐUR Í VÖKVAFORMI

Nr.	Tegundarheiti	Upplýsingar um framleiðsluaðferð og undirstöðuefni	Lágmarksinnihald næringarefna (hundraðshluti miðað við þyngd) Upplýsingar um framsetningu næringarefna Aðrar kröfur	Aðrar upplýsingar um tegundarheitið	Skylduupplýsingar um næringarefnainnihald Form og leysni innihaldsins Önnur viðmið
1	2	3	4	5	6
„5	Kalsíumnítratssviflausn	Vara unnin með sviflausn kalsíumnítrats í vatni	8% N Köfnunarefni gefið upp sem heildarmagn köfnunarefnis eða sem nítrats- og ammóníaksköfnunarefni Hámarksinnihald ammóníaksköfnunarefnis: 1,0% 14% CaO Kalsíum gefið upp sem vatnsleysanlegt CaO	Heimilt er að láta eina af eftirfarandi ábendingum fylgja tegundarheitinu: - notist til laufüðunar - notist í næringarefna-lausnir og -sviflausnir - notist sem fljótandi áburður	Heildarmagn köfnunarefnis Nítratsköfnunarefni Vatnsleysanlegt kalsíumoxíð
6	Köfnunarefnisáburðarlausn með þvagefnisformaldehýði	Vara unnin með kemiskri aðferð eða með því að leysa þvagefnisformaldehýð upp í vatni og köfnunarefnisáburður af lista A-1 í tilskipun 76/116/EBE, að vörunum í 3 a), 3 b) og 5 undanskildum	18% N gefið upp sem heildarmagn köfnunarefnis Minnst þriðjungur af yfirlýstu heildarmagni köfnunarefnis verður að koma úr þvagefnisformaldehýði Hámarksinnihald bíúrets: (þvagefnis-N + þvagefnisformaldehýð N) x 0,026		Heildarmagn köfnunarefnis Ef magn þess er minnst 1%: - nítratsköfnunarefni - ammóníaksköfnunarefni - þvagefnisköfnunarefni Köfnunarefni úr þvagefnisformaldehýði
7	Köfnunarefnisáburðarsviflausn með þvagefnisformaldehýði	Vara unnin með kemiskri aðferð eða með því að leysa þvagefnisformaldehýð upp í vatni og köfnunarefnisáburður af lista A-1 í tilskipun 76/116/EBE, að vörunum í 3 a), 3 b) og 5 undanskildum	18% N gefið upp sem heildarmagn köfnunarefnis Minnst þriðjungur af yfirlýstu heildarmagni köfnunarefnis verður að koma úr þvagefnisformaldehýði en af því verða minnst þrír fimmtu að vera uppleysanlegir í heitu vatni Hámarksinnihald bíúrets: (þvagefnis-N + þvagefnisformaldehýð N) x 0,026		Heildarmagn köfnunarefnis Ef magn þess er minnst 1%: - nítratsköfnunarefni - ammóníaksköfnunarefni - þvagefnisköfnunarefni Köfnunarefni úr þvagefnisformaldehýði Köfnunarefni úr þvagefnisformaldehýði sem er uppleysanlegt í köldu vatni Köfnunarefni úr þvagefnisformaldehýði sem er aðeins uppleysanlegt í heitu vatni“

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 2000/EES/46/05

nr. 32/1999
frá 26. mars 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 117/98 frá 18. desember 1998⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB fellir úr gildi tilskipun ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samhfæingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi, eins og henni var breytt með 11. gr. tilskipunar ráðsins 93/68/EBE frá 22. júlí 1993, og tilskipun ráðsins 93/97/EBE frá 29. október 1993 um viðbót við tilskipun 91/263/EBE að því er varðar gervihnattajarðstöðvarbúnað, sem eru hluti af samningnum og ber því að fella brott úr honum.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 4zf (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/347/EB) í XVIII. kafla II. viðauka við samninginn:

„4zg. **398 L 0013:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til

fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra (Stjtið. EB L 74, 12.3.1998, bls. 1).“

2. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 6. lið (tilskipun ráðsins 89/336/EBE) í X. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **398 L 0013:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 (Stjtið. EB L 74, 12.3.1998, bls. 1).“

3. gr.

Texti 4. liðar (tilskipun ráðsins 91/263/EBE) í XVIII. kafla II. viðauka falli niður.

4. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

5. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. mars 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

6. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 26. mars 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbato

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 44 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 18.11.1999, bls. 18.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 74, 12.3.1998, bls. 1.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/13/EB

frá 12. febrúar 1998

um endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 189. gr. b
í sáttmálanum⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til hagræðingar og glöggvunar ber að kerfisbinda og steypa saman í einn texta tilskipunum ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi⁽³⁾ og tilskipun ráðsins 93/97/EBE frá 29. október 1993 um viðbót við tilskipun 91/263/EBE að því er varðar gervihnattajarðstöðvarbúnað⁽⁴⁾.
- 2) Sú atvinnugrein, sem endabúnaður til fjarskipta og búnaður gervihnattajarðstöðva tilheyrir, er einn mikilvægasti hluti fjarskiptaiðnaðarins sem er einn af mættarstólpum efnahagslífsins í bandalaginu.
- 3) Framkvæmdastjórnin hefur, í grænbók sinni um þróun sameiginlega markaðarins fyrir fjarskiptaþjónustu og -búnað, lagt til að því verði hraðað að taka upp að fullu gagnkvæma gerðarviðurkenningu því að sú ráðstöfun sé afar mikilvæg fyrir þróun samkeppnishæfs markaðar fyrir endabúnað í bandalaginu.

4) Framkvæmdastjórnin hefur, í grænbók sinni um sameiginlega aðferð á sviði fjarskipta um gervihnött í bandalaginu, lagt til að tekin verði upp gagnkvæm gerðarviðurkenning á búnaði gervihnattajarðstöðva sem eina af helstu forsendunum fyrir því, meðal annars, að komið verði á einum markaði fyrir búnað gervihnattajarðstöðva í bandalaginu.

5) Í ályktun sinni frá 30. júní 1988⁽⁵⁾ um að þróa sameiginlegan markað fyrir fjarskiptaþjónustu og -búnað, telur ráðið eitt af meginmarkmiðum í stefnu í fjarskiptamálum vera fulla gagnkvæma gerðarviðurkenningu á endabúnaði á grundvelli hraðrar þróunar sameiginlegra evrópskra samræmisforskrifta.

6) Í ályktun ráðsins frá 19. desember 1991 um þróun sameiginlegs markaðar á sviði gervihnattafjarskiptaþjónustu og -búnaðar⁽⁶⁾ er viðurkennt að eitt af meginmarkmiðunum í stefnu varðandi fjarskipti um gervihnött sé samhæfing og aukið frelsi að því er varðar viðeigandi búnað gervihnattajarðstöðva, að teknu sérstöku tilliti til þeirra skilyrða sem eru nauðsynleg til að samræmi við grunnkröfur haldist.

7) Ráðið hefur, í ákvörðun sinni 87/95/EBE⁽⁷⁾, tilgreint þær ráðstafanir sem gera skal til að stuðla að stöðlun í Evrópu og til undirbúnings því að teknir verði í notkun staðlar á sviði upplýsingatækni og fjarskipta.

8) Í ályktun ráðsins frá 7. maí 1985⁽⁸⁾ er kveðið á um nýja aðferð við tæknilega samhæfingu og staðla.

9) Til að tæknileg vörubrún geti átt sér stað verður gildissvið þessarar tilskipunar að byggjast á almennri skilgreiningu hugtakanna „endabúnaður til fjarskipta“ og „búnaður gervihnattajarðstöðva“. Tilskipunin nær ekki yfir sérsmíðaðan búnað gervihnattajarðstöðva sem er notaður sem hluti af almennu fjarskiptaneti á jörðu niðri. Með þessu á meðal annars að undanskilja gervihnattagátir sem eru hluti af stórum fjarskiptamannvirkjum og tengjast framboði á grunnvirkjum (t.d. jarðstöðvar með stórum loftnetum), og jarðstöðvar fyrir eftirlit með gervihnöttum og stýringu á þeim.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 74, 12.3.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/1999 frá 26. mars 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB C 204, 15.7.1996, bls. 3.

(2) Álit Evrópuþingsins frá 22. maí 1996 (Stjtið. EB C 166, 10.6.1996, bls. 60), sameiginleg afstaða ráðsins frá 16. október 1997 (Stjtið. EB C 375, 10.12.1997, bls. 48) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 19. nóvember 1997. Ákvörðun ráðsins frá 18. desember 1997.

(3) Stjtið. EB L 128, 23.5.1991, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 93/68/EBE (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

(4) Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 1.

(5) Stjtið. EB C 257, 4.10.1988, bls. 1.

(6) Stjtið. EB C 8, 14.1.1992, bls. 1.

(7) Stjtið. EB L 36, 7.2.1987, bls. 31.

(8) Stjtið. EB C 136, 4.6.1985, bls. 1.

- 10) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á sérstök réttindi eða einkarétt á fjarskiptum um gervihnött sem aðildarríkin geta haft í samræmi við lög bandalagsins.
- 11) Með því að samhæfa skilyrði fyrir markaðssetningu endabúnaðar til fjarskipta er hægt að skapa skilyrði fyrir einum opnum markaði. Hið sama á við um markmiðið með þróðum og opnum samevrópskum markaði fyrir búnað gervihnattajarðstöðva sem krefst virkra og árangursríkra samhæfðra aðferða við útgáfu vottorða, prófanir, merkingar, gæðatryggingu og vörueftirlit. Í stað löggjafar bandalagsins gæti komið hliðstætt kerfi ákvæða sem aðildarríkin semdu um sín á milli, en það fæli í sér augljós vandkvæði vegna þess hve margir aðilar þyrftu að koma að margþættum tvíhliða samningaviðræðum. Þetta er illfrákvæmanlegt og hvorki fljótlegt né árangursríkt. Þar af leiðandi geta aðildarríkin ekki fyllilega náð fram markmiðum fyrirhugaðra aðgerða. Hins vegar hefur það sýnt sig hvað eftir annað, meðal annars á fjarskiptasviðinu, að tilskipun frá bandalaginu er bæði framkvæmanleg, fljótleg og árangursrík leið. Af þeim sökum er auðveldara að ná því markmiði sem stefnt er að á vettvangi bandalagsins.
- 12) Þrátt fyrir eina af grundvallarreglum bandalagsins - það er að segja regluna um frjálsa vöruflutninga - kveða lög bandalagsins í núverandi mynd svo á að samþykkja verði hindranir á flutningum innan bandalagsins vegna mismunar á lögum einstakra landa um markaðssetningu vara svo framarlega sem líta má svo á að slík ákvæði séu nauðsynleg til að uppfylla ófrávikjanlegar kröfur. Samhæfing laga í þessu tilviki skal því einungis takmarkast við þau ákvæði sem nauðsynleg eru til að uppfylla grunnkröfur um endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva. Þessar kröfur skulu koma í stað viðeigandi ákvæða í lögum einstakra landa þar eð þau eru grundvallaratriði.
- 13) Uppfylla verður grunnkröfurnar til þess að tryggja hag almennings. Kröfunum skal beitt af dómgreind þannig að tekið sé mið af stöðu tækninnar þegar framleiðslan fer fram svo og efnahagslegum þörfum.
- 14) Tilskipun ráðsins 73/23/EBE frá 19. febrúar 1973, um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka ⁽¹⁾, og tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽²⁾, gilda meðal annars á sviði fjarskipta og upplýsingatækni.
- 15) Tilskipun 73/23/EBE fjallar einnig almennt um öryggi fólks.
- 16) Í tilskipun ráðsins 89/336/EBE frá 3. maí 1989, um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafsegulsviðssamhæfi ⁽³⁾, eru settar fram samhæfðar aðferðir við að verja tæki gegn rafsegultruflunum og skilgreindar kröfur um varnir og skoðunarreglur sem þetta varða. Almennar kröfur tilskipunar 89/336/EBE gilda meðal annars um fjarskipti og upplýsingatækni og einnig um búnað gervihnattajarðstöðva. Í þessari tilskipun er fjallað um kröfur um rafsegulsviðssamhæfi að svo miklu leyti sem þær eiga sérstaklega við um endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva.
- 17) Að því er varðar grunnkröfurnar og til þess að auðvelda framleiðendum að færa sönnur á samræmi við þessar grunnkröfur, er æskilegt að hafa samhæfða staðla í Evrópu til þess að tryggja hag almennings við hönnun og smíði endabúnaðar og leyfa eftirlit með því að grunnkröfurnar um samræmi séu uppfylltar. Samhæfðir staðlar fyrir Evrópu eru samdir af aðilum á sviði einkamálaréttar, eru ekki bindandi og skulu áfram halda þeirri stöðu. Staðlasamtök Evrópu (CEN), Evrópsku rafstaðlasamtökin (Cenelec) og Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) eru þeir aðilar sem viðurkenndir eru til að samþykkja samhæfða staðla. Í þessari tilskipun merkir samhæfður staðall tækniforskrift (Evrópustaðal eða samhæfingarskjal) sem einn af þessum aðilum hefur samþykkt á grundvelli heimildar framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við ákvæði tilskipunar 83/189/EBE og í samræmi við almennu viðmiðunarreglurnar sem um getur hér að framan.
- 18) Yfirleitt er ekki unnt að uppfylla grunnkröfur sem lúta að samvirkni við almenn fjarskiptanet og, í rökstuddum tilvikum, gegnum slík net, nema með sérstökum tæknilegum lausnum. Því er skylt að velja slíkar lausnir.
- 19) Tillögur að sameiginlegum tæknilegum reglugerðum eru venjulega samdar á grundvelli samhæfðra staðla og, til að tryggja viðeigandi tæknilega samræmingu á breiðum evrópskum grundvelli, með samráði, einkum við nefndina um beitingu fjarskiptareglna.
- 20) Búnaður gervihnattajarðstöðva er, að því er varðar skilfleti við kerfi úti í geimnum, annaðhvort gerður til að senda þráðlaus fjarskiptamerki eða bæði til að senda og taka á móti þráðlausum fjarskiptamerkjum, eða þá einungis til að taka á móti þeim.
- 21) Búnaður gervihnattajarðstöðvar er, að því er jarðbundna skilfleti, annaðhvort ætlaður til að tengjast almennum fjarskiptanetum eða ekki.
- 22) Sporbrautir (svo sem kyrrstöðubrautin, lágbrautin eða sporöskjubrautir) eru brautir í geimnum sem gervihnettir eða önnur mannvirki í geimnum fara um og eru af náttúrulegum ástæðum takmörkuð auðlind.
- 23) Sporbrautirnar eru nýttar í tengslum við útvarpstíðnisvið sem er einnig takmörkuð náttúruauðlind. Sendibúnaður gervihnattajarðstöðva nýtir báðar þessar auðlindir.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 77, 26.3.1973, bls. 29. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 93/68/EBE (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 109, 26.4.1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/10/EB (Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 30).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 139, 23.5.1989, bls. 19. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/68/EBE (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

- 24) Mikilvægt er, fyrir þróun gervihnattafjarskipta í Evrópu, að sporbrautir og útvarpstíðnisvið séu notuð á árangursríkan hátt og að komið sé í veg fyrir skaðlegar truflanir á milli fjarskiptakerfa úti í geimnum og á jörðu niðri og eins milli annarra tækniakerfa. Alþjóðafjarskiptasambandið (ITU) setur fram viðmiðanir fyrir árangursríka notkun á sporbrautum og fyrir samræmingu þráðlausra fjarskipta svo hægt sé að nota kerfi úti í geimnum og á jörðu niðri samtímis án óþarfra truflana.
- 25) Með því að samhæfa skilyrði fyrir markaðssetningu búnaðar gervihnattajarðstöðva eru sköpuð skilyrði fyrir árangursríkri notkun á sporbrautum og útvarpstíðnisviðinu og dregið úr hættu á skaðlegum truflunum á milli fjarskiptakerfa úti í geimnum og á jörðu niðri sem og milli annarra tæknilegra kerfa.
- 26) Eigi að nota sporbrautirnar og útvarpstíðnisviðið með þeim hætti að grunnkröfur um skilvirka notkun séu uppfylltar, og eigi að koma í veg fyrir skaðlegar truflanir á milli fjarskiptakerfa úti í geimnum og á jörðu niðri, sem og milli annarra tæknilegra kerfa, er almennt talað einungis unnt að uppfylla slíkar kröfur með því að beita sérstökum tæknilegum lausnum. Af þeim sökum eru sameiginlegar tæknilegar reglugerðir nauðsynlegar.
- 27) Búnaður gervihnattajarðstöðva, sem hægt er að nota til sendinga eða til sendinga og móttöku á þráðlausum fjarskiptamerkjum, getur fallið undir skilyrði um leyfisveitingu til viðbótar ákvæðum þessarar tilskipunar.
- 28) Búnaður gervihnattajarðstöðva, sem einungis er hægt að nota við móttöku á þráðlausum fjarskiptamerkjum, skal ekki falla undir skilyrði um leyfisveitingu, heldur eingöngu undir ákvæði þessarar tilskipunar nema hann sé ætlaður fyrir jarðtengingu við almenna fjarskiptanetið eins og kemur fram í Grænbókinni um gervihnattafjarskipti í bandalaginu. Notkun slíks búnaðar gervihnattajarðstöðva skal vera í samræmi við landslög og samrýmast lögum bandalagsins.
- 29) Mikilvægt er að tryggja að tilkynntir aðilar standi framarlega á sínu sviði alls staðar í bandalaginu, standist lágmarkskröfur um hæfni og óhlutdrægni og séu hvorki háðir viðskiptavinum sínum fjárhagslega né á annan hátt.
- 30) Samþykkisnefnd endabúnaðar (ACTE), skipuð fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar, skal vera framkvæmdastjórninni til aðstoðar við framkvæmd þeirra verkefna sem henni eru falin.
- 31) Fulltrúar fjarskiptafyrirtækja, notendur, neytendur, framleiðendur, þjónustuaðilar og stéttarfélög ættu að hafa rétt til samráðs.
- 32) Samþykkisnefndin ætti að vinna í náinni samvinnu við aðrar nefndir sem fjalla um málsmæðferð við leyfisveitingar fyrir gervihnattanet og -þjónustu.
- 33) Ábyrgð aðildarríkjanna á öryggi, heilsu og öðrum atriðum sem grunnkröfurnar taka til á yfirráðasvæði þeirra verður að koma fram í öryggisákvæði þar sem kveðið er á um fullnægjandi varnaráðstafanir í bandalaginu.
- 34) Viðtakendur allra ákvarðana sem teknar eru samkvæmt þessari tilskipun skulu fá upplýsingar um ástæður slíkra ákvarðana og úrræði þau er þeim standa til boða.
- 35) Þörf er fyrir bráðabirgðaráðstafanir svo að framleiðendur hafi nægan tíma til að laga hönnun sína og framleiðslu á búnaði gervihnattajarðstöðva að sameiginlegum tæknilegum reglugerðum. Til að ná nauðsynlegum sveigjanleika skulu bráðabirgðaráðstafanirnar sniðnar að hverju einstöku tilviki. Mæla skal fyrir um nauðsynlegar bráðabirgðaráðstafanir í sameiginlegum tæknilegum reglugerðum.
- 36) Æskilegt væri að fá raunverulegan, sambærilegan aðgang að mörkuðum landa utan bandalagsins, einkum Bandaríkja Norður-Ameríku og Japans, með marghliða samningaviðræðum innan Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO), þótt tvíhliða viðræður milli bandalagsins og landa utan þess geti einnig stuðlað að þeirri þróun.
- 37) Tilskipun þessi skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar frestinn til að lögleiða tilskipanirnar sem um getur í B-hluta í X. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

EFNISYFIRLIT

Bls.

1. gr. -	Gildissvið og skilgreiningar	55
I. bólkur	Endabúnaður til fjarskipta	56
II. bólkur	Búnaður gervihnattajarðstöðva	59
III. bólkur	Sameiginleg ákvæði	61
I. viðauki	EB-gerðarprófun	63
II. viðauki	Gerðarsamræmi	65
III. viðauki	Gæðatrygging framleiðslu	66
IV. viðauki	Full gæðatrygging	68
V. viðauki	Lágmarksviðmiðanir sem aðildarríkin skulu taka tillit til þegar þau tilnefna tilkynnta aðila í samræmi við 1. mgr. 11. gr.	71
VI. viðauki	Merki til að setja á endabúnað sem um getur í 1. mgr. 12. gr.	72
VII. viðauki	Merki til að setja á búnað sem um getur í 4. mgr. 12. gr.	72
VIII. viðauki	Fyrirmynd að yfirlýsingu sem um getur í 1. mgr. 3. gr.	73
IX. viðauki	Málsmeðferð bandalagsins við innra framleiðslueftirlit	74
X. viðauki	A-hluti - skrá yfir niðurfelldar tilskipanir og ákvæði	75
	B-hluti - skrá yfir frest til innlendar lögleiðingar	75
XI. viðauki	Samanburðartafla	76

I. gr.

Gildissvið og skilgreiningar

1. Þessi tilskipun gildir um endabúnað og búnað gervihnattajarðstöðva.

2. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „almennt fjarskiptanet“: grunnvirki almennra fjarskipta sem gerir kleift að flytja merki milli skilgreindra nettengipunkta með rafþræði, örbylgjum, ljóstæknilegum aðferðum eða með öðrum rafsegulaðferðum;
- „endabúnaður“: búnaður ætlaður til að tengja við almennt fjarskiptanet, þ. e.:

a) til að tengjast beint við tengipunkt almenns fjarskiptanets, eða

b) til að vinna ásamt almennu fjarskiptaneti sem er beint eða óbeint tengt við tengipunkt á almenna fjarskiptanetinu,

með það fyrir augum að senda, vinna úr eða taka á móti upplýsingum.

Tenging getur verið með rafþræði, útvarpsbylgjum, ljóstæknilegum aðferðum eða öðrum rafsegulaðferðum;

- „tækniforskrift“: forskrift í skjali þar sem tilgreindir eru þeir eiginleikar sem vara verður að hafa, þar með talið gæði, notagildi, öryggi eða stærð og aðrar kröfur er lúta að iðorðanotkun, táknum, prófunum og prófunaraðferðum, umbúðum, áletrunum eða merkingum;

- „staðall“: tækniforskrift sem viðurkenndur stöðlunaraðili hefur samþykkt og beita má með endurteknum hætti eða að staðaldri, en ekki er skylt að fara eftir;
- „búnaður gervihnattajarðstöðva“: búnaður sem unnt er að nota annaðhvort einungis til sendinga eða bæði til sendinga og viðtöku eða eingöngu til viðtöku á þráðlausum fjarskiptamerkjum um gervihnetti eða önnur kerfi, sem eru staðsett úti í geimnum, að frátöldum búnaði gervihnattajarðstöðva sem er ætlaður til að nota sem hluta af almennu fjarskiptaneti í aðildarríki.
- „jarðtenging við almennt fjarskiptanet“ er hver sú tenging við almenna fjarskiptanetið sem felur ekki í sér geimskor.

I. BÁLKUR

ENDABÚNAÐUR TIL FJARSKIPTA

I. kafli

Markaðssetning og frjálst vöruflæði

2. gr.

Framleiðandi eða birgir búnaðarins skal leggja fram yfirlýsingu um hvaða tilgangi búnaðurinn þjónar. Þó skal gert ráð fyrir að endabúnaður, í skilningi annars undirliðar 2. mgr. 1. gr., er byggist á samskiptakerfi sem notar útvarpstíðnisviðið sé ætlaður til að tengjast við almenna fjarskiptanetið.

3. gr.

1. Þrátt fyrir það sem segir í 1. og 2. gr. skal yfirlýsing framleiðanda eða birgis fylgja búnaði, sem tengja má við almenna fjarskiptanetið en ekki er til þess ætlaður, en fyrirmynd að henni er sýnd í VIII. viðauka ásamt notkunarleiðbeiningum. Þegar búnaðurinn er settur á markað í fyrsta sinn skal afrit af þessum skjölum sent til tilkynnta aðilans, sem um getur í 1. mgr. 11. gr., í aðildarríkinu þar sem hann er fyrst settur á markað. Að auki fellur slíkur búnaður undir ákvæði 4. mgr. 12. gr.

2. Framleiðandi eða birgir skal, að ósk einhvers þeirra tilkynntu aðila sem um getur í 1. mgr. 11. gr., reiðubúinn til að gera í eitt skipti grein fyrir fyrirhugaðri notkun slíks tækis á grundvelli þeirra tæknilegu eiginleika þess, sem um ræðir, svo og hvernig það starfar og hvaða markaðsgeira það er ætlað fyrir.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að endabúnaður sé því aðeins settur á markað og tekinn í notkun að á honum sé CE-merkið sem um getur í 12. gr. og sýnir að hann sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar, þar á meðal reglur um samræmismat sem mælt er fyrir um í II. kafla, þegar hann er rétt settur upp og við haldið og notaður í fyrirhuguðum tilgangi.

2. Aðildarríkin skulu einnig gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaður, sem um getur í 3. gr., sé því aðeins settur á markað og fái að vera þar að hann uppfylli þær kröfur um slíkan búnað, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, og verði ekki tengdur almenna fjarskiptakerfinu í skilningi fyrsta undirliðar 2. mgr. 1. gr.

3. Aðildarríkin skulu einnig gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að endabúnaður, eða búnaður sem um getur í 3. gr., sé aftengdur frá almenna fjarskiptanetinu sé hann ekki notaður í fyrirhuguðum tilgangi. Aðildarríkjunum er einnig heimilt að gera allar viðeigandi ráðstafanir, samkvæmt landslögum þeirra, til að hindra að endabúnaður, sem er ekki notaður í fyrirhuguðum tilgangi, sé tengdur við almenna fjarskiptanetið.

4. a) Ef endabúnaðurinn fellur undir gildissvið annarra tilskipana, sem fjalla um önnur svið en taka einnig til CE-merkingar, táknar þessi merking að búnaðurinn sé einnig í samræmi við ákvæði þeirra tilskipana.

b) Ef framleiðandinn getur, samkvæmt ákvæðum einnar eða fleiri af þessum tilskipunum, valið hvaða ákvæðum hann beitir á aðlögunartímabili, skal CE-merkið einungis gefa til kynna samræmi við ákvæði þeirra tilskipana sem framleiðandinn kysir að beita. Þegar þannig háttar til skulu upplýsingar um þær tilskipanir sem er beitt, eins og þær eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, koma fram í þeim skjölum, auglýsingum og fyrirmælum sem krafist er samkvæmt tilskipunum og fylgja endabúnaðinum.

5. gr.

Endabúnaður skal fullnægja eftirfarandi grunnkröfum:

- a) um öryggi notenda, að svo miklu leyti sem ekki er fjallað um það í tilskipun 73/23/EBE. Í þessari tilskipun fela grunnkröfurnar í sér ákvæði um öryggi fólks á sama hátt og í tilskipun 73/23/EBE;
- b) um öryggi starfsmanna þeirra fyrirtækja sem starfrækja almennu fjarskiptanetinu, að svo miklu leyti sem ekki er fjallað um það í tilskipun 73/23/EBE;
- c) um rafsegulsviðssamhæfi að svo miklu leyti sem þær eiga sérstaklega við endabúnað;
- d) um varnir gegn skemmdum á almenna fjarskiptanetinu;
- e) um skilvirka notkun útvarpstíðnisviðsins, þar sem við á;
- f) um samvirkni endabúnaðarins við búnað almenna fjarskiptanetsins með það fyrir augum að koma á raunverulegu sambandi eða sýndarsambandi, breyta því, taka gjald fyrir það, viðhalda því eða rjúfa það;

- g) um samvirkni endabúnaðarins við annan endabúnað um almenna fjarskiptanetið í rökstuddum tilvikum.

Þau tilvik þegar endabúnaðurinn er ætlaður fyrir:

- i) þjónustu sem ber að veita samkvæmt bandalagslögum; eða
- ii) þjónustu sem ráðið hefur ákveðið að fánæg skuli alls staðar í bandalaginu;

teljast rökstudd tilvik og kröfurnar um samvirkni endabúnaðarins við annan endabúnað eru ákveðnar í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í 29. gr. Framkvæmdastjórnin getur einnig, að höfðu samráði við fulltrúa þeirra aðila sem um getur í 3. mgr. 28. gr. og að teknu tilhlýðilegu tilliti til niðurstöðu þess samráðs, lagt til að þessar grunnkröfur séu viðurkenndar sem rökstuddar fyrir annan endabúnað í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í 29. gr.

6. gr.

Aðildarríkin skulu ekki hindra markaðssetningu, frjálst vöruflæði eða notkun endabúnaðar, sem uppfyllir ákvæði þessarar tilskipunar, á yfirráðasvæði sínu.

7. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera ráð fyrir samræmi við grunnkröfurnar, sem um getur í a- og b-lið 5. gr., að því er varðar endabúnað sem er í samræmi við landsstaðla þar sem beitt er viðeigandi samhæfðum stöðlum sem vísað hefur verið til í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Aðildarríkin skulu birta vísanir til slíkra landsstaðla.

2. Samkvæmt þeirri málsmæðferð, sem mælt er fyrir um í 29. gr., skal framkvæmdastjórnin samþykka:

- í fyrsta áfanga, skilgreiningu á gerð endabúnaðar sem gefa skal út sameiginlega tæknilega reglugerð fyrir, ásamt yfirlýsingu um gildissvið þeirrar reglugerðar, með það fyrir augum að hún verði send hlutaðeigandi stöðlunaraðilum;
- í öðrum áfanga, samsvarandi samhæfða staðla eða hluta þeirra, eftir að hlutaðeigandi stöðlunaraðilar hafa samið þá, til að framkvæma grunnkröfurnar sem um getur í c- til g-lið 5. gr., sem á að breyta í sameiginlegar tæknilegar reglugerðir sem verða bindandi og vísað er til í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*

8. gr.

Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin telur að samhæfðu staðlarnir, sem um getur í 7. gr., gangi lengra eða skemmra en grunnkröfurnar, sem um getur í 5. gr., skal framkvæmdastjórnin eða hlutaðeigandi aðildarríki leggja málið fyrir nefndina, sem um getur í 28. gr., og tilgreina ástæður fyrir því. Framkvæmdastjórnin skal skila álit eins fljótt og unnt er.

Með hliðsjón af álit nefndarinnar og að höfðu samráði við fastanefndina sem komið var á fót með tilskipun 83/189/EEB skal framkvæmdastjórnin upplýsa aðildarríkin um hvort nauðsynlegt sé að afturkalla vísanir til þessara staðla, og tæknilegra reglugerða sem tengjast þeim, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að lagfæra galla sem hafa komið í ljós í stöðlunum.

9. gr.

1. Komist aðildarríki að raun um að endabúnaður, sem merktur er eins og mælt er fyrir um í þeim ákvæðum sem tilgreind eru í III. kafla, samræmist ekki grunnkröfunum, þegar hann er rétt notaður í þeim tilgangi sem fyrirhugaður er af framleiðandanum, skal það gera allar viðeigandi ráðstafanir til að taka slíkar vörur af markaði eða banna eða takmarka markaðssetningu þeirra.

Aðildarríkið sem í hlut á skal þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina um allar slíkar ráðstafanir og láta uppi ástæðurnar fyrir ákvörðun sinni, einkum hvort ósamræmi sé vegna:

- a) rangrar beitingar samhæfðra staðla eða ákvæða sameiginlegra tæknilegra reglugerða sem um getur í 7. gr.;
- b) galla á samhæfðu stöðlunum eða sameiginlegu tæknilegu reglugerðunum sem um getur í 7. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við málsaðila eins fljótt og unnt er. Komist framkvæmdastjórnin, að höfðu slíku samráði, að þeirri niðurstöðu að ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., eigi við rök að styðjast skal hún þegar í stað tilkynna það aðildarríkinu sem greip til aðgerða og hinum aðildarríkjunum. Ef ákvörðunin, sem um getur í 1. mgr., á rætur að rekja til galla á samhæfðu stöðlunum eða sameiginlegum tæknilegum reglugerðum skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við málsaðila, leggja málið fyrir nefndina, sem um getur í 28. gr., innan tveggja mánaða ef aðildarríkið, sem gerði ráðstafanirnar, hyggst halda fast við þær, og hefja málsmæðferðina sem um getur í 8. gr.

3. Beri endabúnaður, sem samræmist ekki viðkomandi grunnkröfum, CE-merki skal hlutaðeigandi aðildarríki gera viðeigandi ráðstafanir gegn þeim sem sett hefur merkið á og tilkynna það framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum.

4. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að aðildarríkin fái upplýsingar um framgang og niðurstöðu þessarar málsmæðferðar.

II. kafli

Samræmismat

10. gr.

1. Framleiðandinn, eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu, getur valið um hvort endabúnaður er settur í EB-gerðarprófun, eins og lýst er í I. viðauka, eða fær EB-samræmisyfirlýsingu eins og lýst er í IV. viðauka.
2. EB-gerðarprófun, eins og henni er lýst í I. viðauka, skal fylgja yfirlýsing gefin út samkvæmt málsmæðferð fyrir EB-samræmisyfirlýsingu eins og lýst er í II. eða III. viðauka.
3. Skýrslur og bréfaskipti, sem varða þá málsmæðferð sem um getur í þessari grein, skulu vera á opinberu tungumáli aðildarríkisins þar sem umrædd málsmæðferð fer fram eða á tungumáli sem tilkynnti aðilinn, sem á hlut að máli, samþykkir.

11. gr.

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þá aðila, með staðfestu í bandalaginu, sem þau hafa tilnefnt til að framkvæma vottun, vöruprófun og skyld eftirlitsstörf sem lið í málsmæðferð þeirri sem um getur í 10. gr, ásamt kenninúmerum sem framkvæmdastjórnin hefur áður úthlutað þeim.

Aðildarríkin skulu beita þeim lágmarksviðmiðunum sem tilgreindir eru í V. viðauka við tilnefningu slíkra aðila. Gera skal ráð fyrir að aðilar sem uppfylla viðmiðanir, sem settar eru samkvæmt viðeigandi samhæfðum stöðlum, uppfylli einnig viðmiðanir sem fram koma í V. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um þær prófunarstofur með staðfestu í bandalaginu sem þau hafa tilnefnt til að framkvæma prófanir sem lið í málsmæðferð þeirri sem um getur í 10. gr. Tilkynntir aðilar skulu beita þeim viðmiðunum sem gert er ráð fyrir í viðkomandi hlutum þeirra samhæfðu staðla sem um ræðir þegar þeir tilnefna prófunarstofur.
3. Framkvæmdastjórnin skal birta skrá yfir tilkynnta aðila ásamt kenninúmerum þeirra og skrá yfir prófunarstofur ásamt verkefnum sem þeim hafa verið falin í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og sjá til þess að þessar skrár séu jafnan uppfærðar.
4. Aðildarríki sem tilnefnt hefur tilkynntan aðila eða prófunarstofu samkvæmt 1. eða 2. mgr. skal ógilda tilnefninguna uppfylli tilkynnti aðilinn eða prófunarstofan ekki lengur þær viðmiðanir sem um ræðir við tilnefningu.

Það skal án tafar upplýsa hin aðildarríkin og framkvæmdastjórnina um málið og draga tilkynninguna til baka. Telji aðildarríki eða framkvæmdastjórnin að tilkynntur aðili eða prófunarstofa, tilnefnd

af aðildarríki, uppfylli ekki lengur þær viðmiðanir sem um ræðir skal leggja málið fyrir nefndina, sem um getur í 28. gr., og skal hún skila álitinu innan þriggja mánaða; með hliðsjón af álitinu nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin upplýsa hlutaðeigandi aðildarríki um þær breytingar sem gera þarf svo að tilkynnti aðilinn eða prófunarstofan megi halda sinni viðurkenndu stöðu.

5. Til þess að auðvelda ákvörðun um hvort endabúnaður samræmist tæknilegum reglugerðum og stöðlum skulu tilkynntu aðilarnir viðurkenna skjöl, gefin út af viðeigandi aðilum í þriðja landi ef um það hefur náðst samkomulag, milli bandalagsins og þess lands sem báðir aðilar geta sætt sig við.

6. Þegar tilkynntu aðilarnir gefa út EB-gerðarprófunarvottorð, eins og um getur í I. viðauka, og að því búnu viðeigandi skjal, eins og um getur í II. eða III. viðauka, eða ákvörðun um gæðatryggingarmat, eins og um getur í IV. viðauka, skulu þeir samtímis gefa út samþykki stjórnvalda fyrir tengingu viðkomandi endabúnaðar við almenna fjarskiptanetið.

III. kafli

EB-samræmismerki og áletranir

12. gr.

1. Endabúnaður, sem er í samræmi við tilskipun þessa, skal merktur með samræmismerkinu sem er gert úr hástöfumum „CE“ ásamt kenninúmeri tilkynnta aðilans sem hefur eftirlit með framleiðsluferlinu og tákni sem gefur til kynna að búnaðurinn sé til þess ætlaður og til þess gerður að tengjast almenna fjarskiptanetinu. Snið CE-merkisins, ásamt öðrum upplýsingum, kemur fram í VI. viðauka.

2. Bannað er að festa á búnaðinn merki sem gæti villt um fyrir þriðja aðila að því er varðar merkingu og snið CE-merkisins sem um getur í VI. og VII. viðauka. Allar aðrar merkingar má setja á búnaðinn að því tilskildu að þær dragi ekki úr sýnileika og læsileika CE-merkisins.

3. Framleiðandinn skal auðkenna endabúnaðinn með gerð, framleiðslunúmeri og/eða raðnúmeri og með nafni framleiðanda og/eða birgis sem ber ábyrgð á að setja hann á markað.

4. Framleiðendur búnaðar eða birgjar sem setja á markað búnað, eins og um getur í 3. gr., skulu setja á hann táknið sem lýst er í VII. viðauka þannig að það komi á eftir CE-merkinu, eins og sýnt er í VI. viðauka, þannig að sjónrænt sé það hluti af heildarmerkingunni.

13. gr.

Með fyrirvara um 9. gr.:

- a) er framleiðanda eða viðurkenndum fulltrúa hans, með staðfestu í bandalaginu, skylt, ef aðildarríki kemst að raun

um að CE-merkið hefur verið fest ranglega á, að sjá til þess að búnaðinum sé komið í það horf að hann uppfylli ákvæðin sem gilda um CE-merkið og að binda enda á athæfið með þeim skilyrðum sem aðildarríkið setur;

- b) skal aðildarríki, ef búnaðurinn er áfram í ósamræmi við ákvæðin, gera allar viðeigandi ráðstafanir til að takmarka eða banna markaðssetningu viðkomandi búnaðar eða tryggja að hann sé tekinn af markaðinum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 9. gr.

II. BÁLKUR

BÚNAÐUR GERVIHNATTAJARÐSTÖÐVA

I. kafli

Markaðssetning og frjálst vöruflæði

14. gr.

Framleiðandi eða birgir búnaðar gervihnattajarðstöðva skal leggja fram yfirlýsingu um það hvort búnaðurinn sé ætlaður fyrir jarðtengingu við almenna fjarskiptanetið eða ekki.

15. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaður gervihnattajarðstöðva sem tekur einungis á móti og er ekki ætlaður fyrir jarðtengingu við almenna fjarskiptanetið sé því aðeins settur á markað og tekinn í notkun og notaður á yfirráðasvæði þeirra, í samræmi við landslög sem samrýmast lögum bandalagsins, að hann uppfylli kröfur þessarar tilskipunar þegar hann er rétt settur upp og við haldið og notaður í fyrirhuguðum tilgangi.

Slik notkun skal vera í samræmi við landslög sem samrýmast lögum bandalagsins og sem takmarka notkunina við móttöku á þjónustu sem ætluð er þeim notanda.

2. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að annar búnaður gervihnattajarðstöðva sé því aðeins settur á markað að hann uppfylli kröfur þessarar tilskipunar þegar hann er rétt settur upp og við haldið og notaður í fyrirhuguðum tilgangi. Notkun slíks búnaðar getur fallið undir skilyrði um leyfisveitingu í samræmi við lög bandalagsins.

3. Aðildarríkin skulu einnig gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaður gervihnattajarðstöðva, sem er ekki ætlaður fyrir jarðtengingu við almenna fjarskiptanetið, fái ekki tengdur við almenna fjarskiptanetið.

4. Aðildarríkin skulu einnig gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaður gervihnattajarðstöðva, sem ekki er ætlaður fyrir jarðtengingu við almenna fjarskiptanetið, verði aftengdur almenna fjarskiptanetinu.

Enn fremur skulu aðildarríkin gera allar viðeigandi ráðstafanir, í samræmi við landslög, til að koma í veg fyrir að slíkur búnaður verði tengdur við almenna fjarskiptanetið.

16. gr.

Aðildarríkin skulu ekki hindra frjálst vöruflæði eða markaðssetningu á búnaði gervihnattajarðstöðva sem er í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar.

17. gr.

1. Búnaður gervihnattajarðstöðva skal fullnægja sömu grunnkröfum og eru settar fram í 5. gr.

2. Í tilskipun þessari fela grunnkröfurnar í a-lið 5. gr. í sér ákvæði um öryggi fólks á sama hátt og í tilskipun 73/23/EBE.

3. Hvað varðar búnað gervihnattajarðstöðva, sem hægt er að nota til sendinga eða til sendinga og móttöku, skal litið svo á að grunnkrafan, sem er sett fram í e-lið 5. gr., varðandi skilvirka notkun útvarpstíðnisviðsins, feli í sér skilvirka notkun á sporbaugum og að komið sé í veg fyrir skaðlegar truflanir á milli fjarskiptakerfa úti í geimnum og á jörðu niðri, sem og annarra tæknilegra kerfa.

4. Hvað varðar búnað gervihnattajarðstöðva skulu kröfur um rafsegulsviðssamhæfi, að svo miklu leyti sem þær eiga sérstaklega við um búnað gervihnattajarðstöðva, falla undir grunnkröfurnar sem eru settar fram í c-lið 5. gr.

5. Búnaður gervihnattajarðstöðva skal fullnægja grunnkröfunum sem eru settar fram í f-lið 5. gr. um samvirkni búnaðar gervihnattajarðstöðva við almenna fjarskiptanetið.

6. Búnaður gervihnattajarðstöðva skal fullnægja grunnkröfunum sem eru settar fram í g-lið 5. gr. um samvirkni búnaðar gervihnattajarðstöðva við annan búnað um almenna fjarskiptanetið í rökstuddum tilvikum.

Með rökstuddum tilvikum er átt við þau tilvik þegar unnt er að nota búnað gervihnattajarðstöðva og honum er ætlað að veita þjónustu sem ráðið hefur ákveðið að skuli vera í boði alls staðar í bandalaginu og kröfur í tengslum við þessa samvirkni skulu ákveðnar í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 29. gr.

7. Þrátt fyrir það sem segir í 1., 5. og 6. mgr. skal þess ekki krafist að búnaður gervihnattajarðstöðva, sem ekki er ætlaður til að tengja við almenna fjarskiptanetið, fullnægi grunnkröfunum sem eru settar fram í b-, d-, f- og g-lið 5. gr.

18. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera ráð fyrir samræmi við grunnkröfurnar sem um getur í a- og b-lið 5. gr. að því er varðar búnað

gervihnattajarðstöðva, sem er í samræmi við landsstaðla, til framkvæmdar viðeigandi samhæfðum stöðlum sem vísað hefur verið til í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Aðildarríkin skulu birta vísanir til slíkra landsstaðla.

2. Samkvæmt þeirri málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í 29. gr. þessarar tilskipunar, skal framkvæmdastjórnin samþykkja:

- í fyrsta áfanga, skilgreiningu á gerð búnaður gervihnattajarðstöðva sem gefa skal út sameiginlega tæknilega reglugerð fyrir, ásamt yfirlýsingu um gildissvið þeirrar reglugerðar, með það fyrir augum að hún verði send hlutaðeigandi stöðlunaraðilum;
- í öðrum áfanga, samsvarandi samhæfða staðla eða hluta þeirra eftir að hlutaðeigandi stöðlunaraðilar hafa samið þá og framfylgja síðan grunnkröfunum sem um getur í 3. til 6. mgr. 17. gr. en þeim verður breytt í sameiginlegar tæknilegar reglugerðir sem eru bindandi og vísað er til í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

19. gr.

Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin telur að samhæfðu staðlarnir, sem um getur í 18. gr., gangi lengra eða skemmra en grunnkröfurnar, sem um getur í 17. gr., gilda sömu rannsóknar- og tilkynningarreglur og eru settar fram í 8. gr.

20. gr.

1. Komist aðildarríki að raun um að búnaður gervihnattajarðstöðva, sem merktur er eins og mælt er fyrir um í III. kafla þessa bálks, samræmist ekki viðeigandi grunnkröfum, þegar hann er rétt notaður í þeim tilgangi sem fyrirhugaður er af framleiðandanum, gilda sömu ráðstafanir, upplýsingar og samráð og um getur í 1., 2. og 4. mgr. 9. gr.

2. Ef CE-merki er á búnaði gervihnattajarðstöðvar, sem samræmist ekki viðeigandi grunnkröfum, skal hlutaðeigandi aðildarríki gera viðeigandi ráðstafanir gegn þeim sem sett hefur merkið á. Sömu tilkynningarreglur og þær sem koma fram í 3. og 4. mgr. 9. gr. gilda.

II. kafli

Samræmismat

21. gr.

1. Allur búnaður gervihnattajarðstöðva, til sendingar eða sendingar og móttöku, fellur undir öll ákvæði 1. og 2. mgr. að því er varðar samræmismat með þeim valmöguleikum sem þar eru gefnir framleiðanda eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu.

2. Sama málsmeðferð varðandi kröfur um tungumál og kemur fram í 3. mgr. 10. gr. skal gilda.

22. gr.

Búnaður gervihnattajarðstöðvar, sem er til móttöku eingöngu og er ætlaður fyrir jarðtengingu við almenna fjarskiptanetið, fellur, að því er varðar jarðbundna skilfleti, undir ákvæði 1. mgr. 21. gr. varðandi samræmismat en aðrir hlutar falla annaðhvort undir ákvæði 1. mgr. 21. gr. eða málsmeðferð bandalagsins við innra framleiðslueftirlit sem kemur fram í IX. viðauka.

23. gr.

Búnaður gervihnattajarðstöðva, sem er til móttöku eingöngu og er ekki ætlaður fyrir jarðtengingu við almenna fjarskiptanetið, fellur annaðhvort undir ákvæði 1. mgr. 21. gr. eða málsmeðferð bandalagsins við innra framleiðslueftirlit sem koma fram í IX. viðauka.

24. gr.

Til viðbótar ákvæðum 21., 22. og 23. gr. þessarar tilskipunar skal yfirlýsing framleiðanda eða birgis fylgja búnaði gervihnattajarðstöðvar, sem er ekki ætlaður til að tengja við almenna fjarskiptanetið, og skal hún gerð og send út með sömu aðferðum og koma fram í 3. gr. og VIII. viðauka.

25. gr.

Varðandi búnað gervihnattajarðstöðva skulu sömu reglur gilda um tilkynnta aðila og prófunarstofur og þær sem koma fram í 11. gr. og V. viðauka.

III. kafli

CE-samræmismarki og áletranir

26. gr.

1. Búnaður gervihnattajarðstöðvar, sem er í samræmi við þessa tilskipun, skal merktur með CE-merkinu sem er gert úr hástöfunum „CE“, ásamt kenninúmeri tilkynnta aðilans sem ábyrgur er og, eftir því sem við á, tákni sem gefur til kynna að búnaðurinn sé til þess ætlaður og til þess gerður að tengjast almenna fjarskiptanetinu með jarðtengingu. CE-táknið, kenninúmerið og táknið skulu vera eins og þau sem eru sýnd í VI. viðauka.

2. Bannað er að nota merki sem hætt er við að villst verði á og CE-merkinu sem um getur í 1. mgr. hér á undan.

3. Framleiðandinn skal auðkenna búnað gervihnattajarðstöðva með gerð, framleiðslunúmeri og/eða raðnúmeri og með nafni framleiðanda og/eða birgis sem ber ábyrgð á að setja hann á markað.

4. Þrátt fyrir það sem segir í 1. mgr. skal merking búnaðar gervihnattajarðstöðvar, sem er ætlaður til móttöku eingöngu en ekki fyrir jarðtengingu við almenna fjarskiptanetið og er háður málsmeðferð bandalagsins við innra framleiðslueftirlit, sem fram kemur í IX. viðauka, vera CE-merkið sem eru hástafirnir „CE“.

27. gr.

Ef í ljós kemur að merkið sem um getur í 1. mgr. 26. gr. þessarar tilskipunar hefur verið sett á jarðstöðvarbúnað sem:

- er ekki í samræmi við samþykktu gerð; eða
- er í samræmi við samþykktu gerð en uppfyllir ekki þær grunnkröfur sem gilda um hana;

eða hafi framleiðandinn ekki gegnt skyldum sínum samkvæmt viðeigandi samræmisýfirlýsingu bandalagsins, skulu gilda þær reglur sem eru settar fram í 13. gr.

III. BALKUR

SAMEIGINLEG ÁKVÆÐI

I. kafli

Nefndin

28. gr.

1. Ráðgjafarnefnd, skipuð fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar, skal vera framkvæmdastjórninni til aðstoðar. Nefndin kallast samþykkisnefnd endabúnaðar (ACTE).

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álitid skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ítrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

3. Framkvæmdastjórnin hefur reglubundið samráð við fulltrúa fjarskiptafyrirtækjanna, notendanna, neytendanna, framleiðandanna, þeirra sem veita þjónustu og stéttarfélaganna og upplýsir nefndina um niðurstöðu þessa samráðs með það fyrir augum að taka tillit til hennar svo sem við á.

29. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. 28. gr. skal eftirfarandi málsmeðferð gilda fyrir mál sem falla undir 5. gr. (g-lið), 7. gr. (2. mgr.), 17. gr. (6. mgr.) og 18. gr. (2. mgr.).

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina, sem um getur í 28. gr. a, drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal og um getur í 5. gr. (g-lið), 7. gr. (2. mgr.), 17. gr. (6. mgr.) og 18. gr. (2. mgr.). Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veða eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta. Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

II. kafli

Lokaákvæði og bráðabirgðaákvæði

30. gr.

1. Framkvæmdastjórnin semur annað hvert ár skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar, þar með hvernig því verki miðar að semja viðeigandi samhæfða staðla og breyta þeim í tæknilegar reglugerðir, sem og þau vandkvæði sem upp koma við framkvæmdina. Í skýrslunni verður einnig skýrt frá starfsemi nefndarinnar og metið hvernig því miðar að koma á opnum samkeppnismarkaði fyrir endabúnað í bandalaginu í samræmi við þær grunnkröfur sem um getur í 5. gr.

2. Þegar framkvæmdastjórnin leggur fram drög að þeim ráðstöfunum sem um getur í 2. mgr. 18. gr. þessarar tilskipunar, sem fjallar um sameiginlegar tæknilegar reglugerðir, skal hún tryggja að bráðabirgðaráðstafanir séu, eftir því sem við á, hluti af drögunum.

31. gr.

Ákvæði 5. mgr. 10. gr. í tilskipun 89/336/EBE gildir ekki um búnað sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar.

32. gr.

1. Hver gerðarviðurkenning sem aðildarríkin hafa veitt samkvæmt tilskipun 86/361/EBE ⁽¹⁾ getur haldið gildi sínu samkvæmt lögum aðildarríkjanna innan þeirra gildissviðmiðana sem við áttu þegar hún var upphaflega veitt.

(¹) Stjótið. EB L 217, 5.8.1986, bls. 21. Tilskipunin var felld niður með tilskipun 91/263/EBE.

2. Ráðstafanir sem eru samþykktar samkvæmt tilskipun 86/361/EEB skulu lagðar fyrir nefndina samkvæmt þeirri málsmæðferð sem um getur í 29. gr. með það fyrir augum að þeim verði hugsanlega breytt í sameiginlegar tæknilegar reglugerðir.

33. gr.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um helstu ákvæði laga er þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi tekur til.

34. gr.

1. Tilskipanir og ákvæði sem eru talin upp í A-hluta X. viðauka eru hér með felld úr gildi án þess að það hafi áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar lögleiðingarfreist téðra tilskipana sem kemur fram í B-hluta X. viðauka.

2. Líta ber á tilvisanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvisanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í XI. viðauka.

35. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

36. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. febrúar 1998.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. BATTLE

forseti.

*I. VIÐAUKI***EB-GERÐARPRÓFUN**

1. EB-gerðarprófun er sá hluti málsmeðferðarinnar þar sem tilkynntur aðili sannprófar og vottar að eintak, sem er dæmigert fyrir fyrirhugaða framleiðslu sé í samræmi við þau ákvæði tilskipunarinnar sem gilda um það.
2. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans, með staðfestu í bandalaginu, skal leggja fram umsókn um EB-gerðarprófun hjá tilkynntum aðila að eigin vali.

Umsókn skal innihalda:

- nafn og heimilisfang framleiðandans og, ef viðurkenndur fulltrúi leggur fram umsóknina, einnig nafn hans og heimilisfang,
- skriflega yfirlýsingu um að sama umsókn hafi ekki verið lögð fram hjá öðrum tilkynntum aðila,
- tækniskjöl eins og lýst er í 3. lið.

Umsækjandi skal láta tilkynnta aðilanum í té dæmigert eintak fyrir fyrirhugaða framleiðslu, hér eftir nefnt „gerð“⁽¹⁾. Tilkynnti aðilinn getur farið fram á að fá fleiri sýni sé þess þörf til að gera fyrirhugaðar prófanir.

3. Tækniskjölin skulu gera það kleift að meta samræmi vöru við grunnkröfur tilskipunarinnar. Þau skulu, að svo miklu leyti sem það skiptir máli fyrir slíkt mat, fjalla um hönnun, framleiðslu og virkni vörunnar.

Til dæmis skal koma fram í þeim, eftir því sem við á vegna matsins:

- almenn lýsing á gerðinni, sem nægir til að hægt sé að bera kennsl á hana, helst með ljósmyndum,
- heildarhönnun, framleiðsluteikningar og skrá yfir íhluta, undireiningar, straumrásir o.s.frv.,
- nauðsynlegar lýsingar og útskýringar til að skilja áður nefndar teikningar, þar á meðal lýsing á virkni vörunnar,
- skrá yfir staðlana, sem um getur í 7. gr. þessarar tilskipunar og gilda að öllu leyti eða að hluta, og lýsingar á lausnum sem samþykktar hafa verið til að uppfylla grunnkröfur tilskipunarinnar þegar stöðlunum sem um getur í 7. gr. hefur ekki verið beitt,
- niðurstöður prófana sem gerðar hafa verið o.s.frv.,
- prófunarskýrslur,
- upplýsingar eða handbækur ætlaðar notendum.

4. *Tilkynnti aðilinn skal:*

- 4.1. rannsaka tækniskjölin, sannprófa að gerðareintakið hafi verið framleitt í samræmi við þau og ganga úr skugga um hvaða þættir hafa verið hannaðir í samræmi við viðeigandi ákvæði staðlanna, sem um getur í 1. mgr. 7. gr., svo og hvaða þættir hafa verið hannaðir án þess að beita viðeigandi ákvæðum þessara staðla;
- 4.2. framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi rannsóknir og nauðsynlegar prófanir til að athuga hvort þær lausnir sem framleiðandi velur uppfylli grunnkröfur tilskipunarinnar, sem eru tilgreindar í a- og b-lið 5. gr.;

⁽¹⁾ Gerð getur sýnt nokkrar útgáfur af vörunni að því tilskildu að mismunur þeirra hafi ekki áhrif á öryggisstig og aðrar kröfur er varða nothæfi vörunnar.

- 4.3. framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi rannsóknir og nauðsynlegar prófanir til að athuga hvort gerðin uppfylli viðkomandi sameiginlegar tækniforskriftir sem fjallað er um í 2. mgr. 7. gr.;
- 4.4. sammælast við umsækjandann um hvar athuganir og nauðsynlegar prófanir skuli fara fram.
5. Uppfylli gerðin ákvæði tilskipunarinnar skal tilkynnti aðilinn gefa út vottorð um EB-gerðarprófun til handa umsækjandanum. Vottorðið skal innihalda nafn og heimilisfang framleiðandans, niðurstöður rannsóknarinnar, skilyrði fyrir því að það sé gilt og nauðsynlegar upplýsingar til að bera kennsl á þá gerð sem hlotið hefur samþykki.

Skrá yfir þá hluta tækniskjalanna sem við eiga skal vera viðauki við vottorðið og afrit geymt hjá tilkynnta aðilanum.
6. Umsækjandi skal upplýsa tilkynnta aðilann, sem geymir tækniskjölin er varða EB-gerðarprófunarvottorðið um allar breytingar á vöru sem er samþykkt en þarfnast viðbótarsamþykkis þar sem slíkar breytingar geta haft áhrif á samræmi við grunnkröfur eða notkunarskilyrði sem mælt er fyrir um. Þetta viðbótarsamþykki er veitt sem viðbót við upphaflega EB-gerðarprófunarvottorðið.
7. Allir tilkynntir aðilar skulu láta öðrum tilkynntum aðilum í té viðeigandi upplýsingar um EB-gerðarprófunarvottorð og viðbætur við þau sem hafa verið gefin út eða afturkölluð.
8. Aðrir tilkynntir aðilar geta fengið afrit af EB-gerðarprófunarvottorðum og/eða viðbótum við þau. Viðaukarnir við vottorðin skulu vera tiltæk öðrum tilkynntum aðilum.
9. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma, auk tækniskjala, afrit af EB-gerðarprófunarvottorðinu og viðbótum við það í að minnsta kosti 10 ár eftir að varan var síðast framleidd.

Hafi hvorki framleiðandi né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu í bandalaginu, hvílir sú skylda að hafa tækniskjöl tiltæk á þeim aðila sem setur vöruna á markað í bandalaginu.

*II. VIÐAUKI***GERÐARSAMRÆMI**

1. Gerðarsamræmi er sá hluti málsmeðferðarinnar þar sem framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans, með staðfestu í bandalaginu, sér til þess og lýsir yfir að viðkomandi vörur séu í samræmi við gerðina sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og uppfylli þær kröfur tilskipunarinnar sem gilda um þær. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal setja merkið, sem kveðið er á um í 1. mgr. 12. gr., á hvert vörueintak og gefa út skriflega yfirlýsingu um gerðarsamræmi.
2. Framleiðandi skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferli tryggi að framleiddar vörur séu í samræmi við þá gerð sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og þær kröfur tilskipunarinnar sem gilda um þær.
3. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma afrit af samræmisyfirlýsingunni í að minnsta kosti 10 ár eftir að varan var síðast framleidd.

Hafi hvorki framleiðandi né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu í bandalaginu hvílir sú skylda að hafa yfirlýsingu um gerðarsamræmi tiltæka á þeim aðila sem setur vöruna á markað í bandalaginu.

4. Tilkynntur aðili, sem framleiðandi velur, skal hafa eftirlit með eða láta fara fram eftirlit með vöru með óreglulegu millibili. Fullnægjandi sýni af fullunninni vöru, sem hinn tilkynnti aðili tekur eða lætur taka á staðnum, skulu athuguð og viðeigandi prófanir skulu gerðar til að kanna samræmi varanna við þær kröfur tilskipunarinnar gilda um þær. Ef prófað vörueintak uppfyllir ekki kröfurnar skal tilkynnti aðilinn gera viðeigandi ráðstafanir.

III. VIÐAUKI

GÆÐATRYGGING Í FRAMLEIÐSLU

1. Gæðatrygging framleiðslu er málsmeðferð þar sem framleiðandi, sem rækir þær skyldur sem lýst er í 2. lið, sér til þess og lýsir yfir að viðkomandi vörur séu í samræmi við gerðina sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og fullnægi kröfum þeirrar tilskipunar sem gildir um þær. Framleiðandinn, eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal setja merkin sem kveðið er á um í 1. mgr. 12. gr. á hvert vörueintak og gefa út skriflega yfirlýsingu um gerðarsamræmi.
2. Framleiðandi skal starfrækja samþykkt gæðakerfi við framleiðslu, lokaeftirlit og prófun á fullunninni vöru eins og tilgreint er í 3. lið og vera háður eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.

3. Gæðakerfi

- 3.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um mat á gæðakerfi sínu fyrir viðkomandi vörur hjá tilkynntum aðila að eigin vali.

Umsókn skal innihalda:

- allar upplýsingar sem varða vöruflokkinn sem um ræðir,
- gögn um gæðakerfið,
- ef við á, tækniskjöl um samþykktu gerðina og afrit af EB-gerðarprófunarvottorðinu.

- 3.2. Gæðakerfið skal tryggja að vörurnar séu í samræmi við gerðina sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og þær kröfur tilskipunarinnar sem gilda um þær.

Skjalfesta skal alla þá þætti, kröfur og ákvæði, sem framleiðandi hefur tekið tillit til, skýrt og kerfisbundið í formi ritaðra fyrirmæla, reglna og leiðbeininga. Þessi gögn um gæðakerfið skulu vera með þeim hætti að áætlanir, skipulag, handbækur og skrár gæðakerfisins séu alltaf túlkuð á sama hátt.

Í gögnunum skal vera fullnægjandi lýsing á:

- gæðamarkmiðum og skipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til vörugæða,
 - aðferðum við framleiðslu, gæðastýringu og gæðatryggingu og þeim ferlum og kerfisbundnu aðgerðum sem nota skal,
 - þeim athugunum og prófunum sem gerðar verða fyrir, við og eftir framleiðslu og hversu oft þær verða gerðar,
 - gæðaskráningu, svo sem skoðunarskýrslum og prófunargögnum, kvörðunargögnum, skýrslum um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.,
 - hvernig fylgst er með því að tilskilin vörugæði hafi náðst og að gæðakerfið sé skilvirk.
- 3.3. Tilkynnti aðilinn skal meta gæðakerfið til að ákveða hvort það uppfylli kröfurnar sem um getur í lið 3.2. Gert er ráð fyrir að þessar kröfur séu uppfylltar, ef samhæfðum staðli sem við á er beitt í gæðakerfinu ⁽¹⁾.

Í úttektarhópnum skal að minnsta kosti vera einn maður sem hefur reynslu af mati við þá framleiðslutækni sem um er að ræða. Hluti af matinu skal vera heimsókn á athafnasvæði framleiðanda.

⁽¹⁾ Þessi samhæfði staðall er EN ISO 9002, með viðbótum ef með þarf, til að gera ráð fyrir tilteknum eiginleikum þeirra vara sem gerðar eru samkvæmt honum.

Ákvörðunin skal tilkynnt framleiðanda. Tilkynning skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um mat.

- 3.4. Framleiðandi skuldbindur sig til að rækja þær skyldur sem gæðakerfið, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, leggur honum á herðar og að viðhalda því svo að það sé fullnægjandi og skilvirkt.

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal upplýsa tilkynnta aðilann sem samþykkt hefur gæðakerfið um allar fyrirhugaðar breytingar á því.

Tilkynnti aðilinn metur þær breytingar sem lagðar eru til og ákveður hvort breytt gæðakerfi fullnægi áfram kröfunum sem um getur í lið 3.2 eða hvort nýtt mat þurfi að fara fram.

Hann skal tilkynna framleiðandanum ákvörðun sína. Í tilkynningunni skulu koma fram niðurstöður athugana og rökstudd ákvörðun um mat.

4. *Eftirlit á ábyrgð tilkynnta aðilans*

- 4.1. Tilgangur eftirlitsins er að tryggja að framleiðandinn ræki þær skyldur sem samþykkt gæðakerfið leggur honum á herðar.

- 4.2. Framleiðandi skal veita tilkynnta aðilanum aðgang til eftirlits að framleiðslu-, eftirlits-, prófunar- og geymslustöðum og láta honum í té allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:

- gögn um gæðakerfið,
- gæðaskrár, svo sem skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.

- 4.3. Tilkynnti aðilinn skal með hæfilegu millibili líta eftir því hvort framleiðandi viðhaldi gæðakerfinu og noti það og gefa framleiðanda skýrslu um úttektina.

- 4.4. Að auki getur tilkynnti aðilinn komið óvænt í heimsókn til framleiðandans. Honum er þá heimilt að gera eða láta gera prófanir til að ganga úr skugga um að gæðakerfið vinni rétt, ef með þarf. Tilkynnti aðilinn skal gefa framleiðandanum skýrslu um heimsóknina og, hafi prófun farið fram, prófunarskýrslu.

5. Framleiðandi skal, í að minnsta kosti 10 ár eftir að varan var síðast framleidd, geyma og hafa tiltæk fyrir yfirvöld í landinu:

- skjölin sem um getur í öðrum undirlið í lið 3.1,
- gögn um þær breytingar sem um getur í annarri undirgrein í lið 3.4,
- ákvarðanir og skýrslur frá hinum tilkynnta aðila sem um getur í síðustu undirgrein í lið 3.4, lið 4.3 og 4.4.

6. Sérhver tilkynntur aðili, sem um getur í 1. mgr. 11. gr., skal láta öðrum tilkynntum aðilum, sem um getur í þeirri grein, í té upplýsingar sem varða samþykki fyrir gæðakerfum sem gefin hafa verið út eða afturkölluð.

IV. VIÐAUKI

FULL GÆÐATRYGGING

1. Gæðatrygging er málsmæðferð þar sem framleiðandi, sem rækir þær skyldur sem lýst er í 2. lið, sér til þess og lýsir yfir að viðkomandi vörur fullnægi þeim kröfum tilskipunarinnar sem við þær eiga. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal setja merkin sem um getur í 1. mgr. 12. gr. á hvert vörueintak og gefa út skriflega samræmisyfirlýsingu.

2. Framleiðandi skal starfrækja samþykkt gæðakerfi við hönnun, framleiðslu, lokaeftirlit og prófun eins og tilgreint er í 3. lið og skal vera háður eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.

3. *Gæðakerfi*

- 3.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um mat á gæðakerfi sínu hjá tilkynntum aðila.

Umsókn skal innihalda:

- allar upplýsingar um vörunar sem um ræðir,
- gögn um gæðakerfið.

- 3.2. Gæðakerfið skal tryggja að vörunar uppfylli kröfur tilskipunarinnar sem gilda um þær.

Skjalfesta skal alla þætti, kröfur og ákvæði, sem framleiðandi hefur tekið tillit til, skýrt og kerfisbundið í formi ritaðra fyrirmæla, reglna, aðferða og leiðbeininga. Þessum gögnum um gæðakerfið er ætlað að tryggja að stefna og aðferðir, svo sem áætlanir, skipulag, handbækur og skrár gæðakerfisins séu alltaf túlkuð á sama hátt.

Í gögnunum skal einkum vera fullnægjandi lýsing á:

- gæðamarkmiðum og skipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til gæða hönnunar og vöru,
- tækniforskriftum, þar á meðal samhæfðum stöðlum og tæknilegum reglugerðum og einnig forskriftum fyrir prófunina sem beita skal og, þegar stöðlunum sem um getur 1. mgr. 7. gr. verður ekki beitt að fullu, þeim aðferðum sem notaðar verða til að tryggja að grunnkröfur tilskipunarinnar, sem gilda um vöruna, verði uppfylltar,
- þeirri tækni til stýringar og sannprófunar á hönnun og þeim aðferðum og kerfisbundnu aðgerðum sem beitt verður við hönnun varanna í þeim vöruflokki sem um ræðir,
- tilsvarende aðferðum, ferlum og kerfisbundnum aðgerðum sem nota á við framleiðslu, gæðastýringu og gæðatryggingu,
- þeim athugunum og prófunum sem gerðar verða fyrir, við og eftir framleiðslu, hversu oft þær verða gerðar og, ef við á, niðurstöður prófana sem eru gerðar fyrir framleiðslu,
- þeim aðferðum sem beitt er til að tryggja að aðstæður til prófana og rannsókna séu í samræmi við þær kröfur sem hæfa nauðsynlegum prófunum
- skýrslum um gæði, svo sem skoðunarskýrslum og prófunargögnum, kvörðunargögnum, skýrslum um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.,
- hvernig fylgst er með því að tilskilin hönnunar- og vörugæði hafi náðst og að gæðakerfið sé skilvirk.

- 3.3. Tilkynti aðilinn skal meta gæðakerfið til þess að ákveða hvort það uppfylli kröfurnar sem um getur í lið 3.2. Gert er ráð fyrir að þessar kröfur séu uppfylltar ef samhæfðum staðli sem við á er beitt í gæðakerfinu (¹).

Tilkynti aðilinn skal einkum meta hvort gæðaeftirlitskerfið tryggir að vara sé í samræmi við kröfur tilskipunarinnar með tilliti til skjalanna sem eru lätin í té samkvæmt liðum 3.1 og 3.2, þar á meðal skjalanna sem framleiðandi afhendir um niðurstöður prófana, ef við á.

Í úttektarhópnum skal að minnsta kost vera einn maður með reynslu sem matsmaður við þá framleiðslutækni sem um er að ræða. Hluti af matinu skal vera heimsókn á athafnasvæði framleiðanda.

Ákvörðunin skal tilkynnt framleiðandanum. Í tilkynningunni skulu koma fram niðurstöður athugunarinnar og rökstudd ákvörðun um mat.

- 3.4. Framleiðandi skal skuldbinda sig til að rækja þær skyldur sem gæðakerfið, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, leggur honum á herðar og að viðhalda því svo að það sé fullnægjandi og skilvirkt.

Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal upplýsa tilkynnta aðilann sem samþykkt hefur gæðakerfið um allar fyrirhugaðar breytingar á því.

Tilkynti aðilinn metur þær breytingar sem lagðar eru til og ákveður hvort breytt gæðakerfi uppfylli áfram kröfurnar sem um getur í lið 3.2 eða hvort nýtt mat þurfi að fara fram.

Hann skal tilkynna framleiðandanum ákvörðun sína. Í tilkynningunni skulu koma fram niðurstöður athugunarinnar og rökstudd ákvörðun um mat.

4. *EB-eftirlit á ábyrgð tilkynnta aðilans*

- 4.1. Tilgangur eftirlits er að tryggja að framleiðandinn ræki þær skyldur sem hið samþykkt gæðakerfi leggur honum á herðar.

- 4.2. Framleiðandi skal veita tilkynnta aðilanum aðgang til eftirlits að hönnunar-, framleiðslu-, eftirlits-, prófunar- og geymslustöðum og fá honum í hendur allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:

- gögn um gæðakerfið,
- gæðaskrár frá þeim hluta gæðakerfisins sem snýr að hönnun, svo sem niðurstöður greininga, útreikninga, prófana o.s.frv.,
- gæðaskýrslur frá þeim hluta gæðakerfisins sem snýr að framleiðslu, svo sem skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.

- 4.3. Tilkynti aðilinn skal, með hæfilegu millibili, líta eftir því hvort framleiðandi viðhaldi gæðakerfinu og noti það og gefa framleiðanda skýrslu um úttektina.

- 4.4. Að auki getur tilkynti aðilinn komið óvænt í heimsókn til framleiðandans. Honum er þá heimilt að gera eða láta gera prófanir til að ganga úr skugga um að gæðakerfið vinni rétt, ef með þarf. Tilkynti aðilinn skal gefa framleiðandanum skýrslu um heimsóknina og, hafi prófun farið fram, prófunarskýrslu.

5. Framleiðandi skal, í að minnsta kosti 10 ár eftir að varan var síðast framleidd, geyma tiltækt fyrir yfirvöld í landinu:

- skjölin sem um getur í öðrum undirlið í lið 3.1,
- gögn um þær breytingar sem um getur í annarri undirgrein í lið 3.4,

(¹) Þessi samhæfði staðall er EN ISO 9002, með viðbótum ef með þarf, til að gera ráð fyrir tilteknum eiginleikum þeirra vara sem gerðar eru samkvæmt honum.

- ákvarðanir og skýrslur frá tilkynnta aðilanum sem um getur í síðasta málslið liðar 3.4, og í liðum 4.3 og 4.4.
6. Sérhver tilkynntur aðili, sem um getur í 1. mgr. 11. gr., skal láta öðrum tilkynntum aðilum, sem um getur í sömu grein, í té upplýsingar varðandi samþykki fyrir gæðakerfum sem gefin hafa verið út eða afturkölluð, þar á meðal tilvísanir til viðkomandi vöru.
-

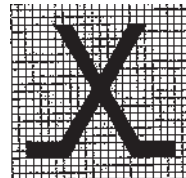
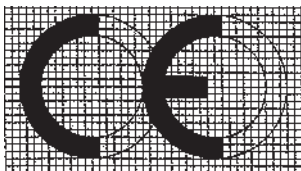
*V. VIÐAUKI***LÁGMARKSVIÐMIÐANIR SEMAÐILDARRÍKIN SKULU TAKA TILLIT TIL ÞEGAR ÞAU
TILNEFNA TILKYNNTA AÐILA SAMKVÆMT 1. MGR. 11. GR.**

1. Tilkynnti aðilinn, yfirmaður hans og þeir starfsmenn, sem annast verkefni sem þessi aðili hefur verið tilnefndur til að leysa, skulu hvorki vera hönnuðir, framleiðendur, birgjar né sjá um uppsetningu á endabúnaði, né heldur starfrækja net eða veita netþjónustu og ekki vera viðurkenndir fulltrúar neins þessara aðila. Þeir skulu hvorki taka beinan þátt í hönnun, smíði, markaðssetningu eða viðhaldi endabúnaðar né vera umboðsmenn aðila sem stunda þessa starfsemi. Þetta útilokar ekki möguleikann á að framleiðandinn og tilkynnti aðilinn skiptist á tæknilegum upplýsingum.
2. Tilkynnti aðilinn og starfsmenn hans skulu framkvæma þau verkefni sem þessi aðili hefur verið tilnefndur til með faglegu sjálfstæði og tæknikunnáttu á hæsta stigi og vera lausir við allan þrýsting og hvatningu, einkum fjárhagslega, sem kynni að hafa áhrif á mat þeirra og niðurstöður skoðunar, einkum frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem eiga hagsmuna að gæta varðandi slíkar niðurstöður.
3. Tilkynnti aðilinn verður að hafa á að skipa nauðsynlegu starfslíði og hafa nauðsynlega aðstöðu til að geta framkvæmt á réttan hátt þau stjórnunarstörf og tæknilegu störf sem tengjast verkefninu sem hann hefur verið tilnefndur til að annast.
4. Starfsfólk sem ber ábyrgð á skoðun skal hafa:
 - trausta tækni- og fagkunnáttu,
 - næga þekkingu á þeim kröfum sem eru gerðar við prófanir eða eftirlit sem þeir framkvæma og næga starfsreynslu við slíkar prófanir eða eftirlit,
 - getu til þess að rita þau vottorð, skrár og skýrslur sem þarf til að staðfesta að eftirlit hafi verið framkvæmt.
5. Hlutleysi skoðunarmanna verður að vera tryggt. Laun þeirra mega hvorki vera háð fjölda prófana eða eftirlitsferða né niðurstöðum slíks eftirlits.
6. Tilkynnti aðilinn skal hafa ábyrgðartryggingu nema ríkið sé bótaskyldt samkvæmt landslögum eða aðildarríkið sjálft beri beina ábyrgð á eftirliti.
7. Starfsmönnum tilkynnta aðilans er skyldt að fara með allar upplýsingar, sem þeir fá í starfi sínu samkvæmt þessari tilskipun eða hverju því ákvæði landslaga sem sett er í tilefni af henni, sem trúnaðarmál (nema gagnvart réttum yfirvöldum í ríkinu þar sem starfsemin fer fram).

VI. VIÐAUKI

MERKI TIL AÐ SETJA Á ENDABÚNAÐ SEM UM GETUR Í 1. MGR. 12. GR.

- CE-samræmismerkið er gert úr upphafsstöfunum „CE“ með eftirfarandi sniði og á eftir því koma viðbótarupplýsingar sem um getur í 1. mgr. 12. gr.:

Upphafsstafir CE

Kenninúmer tilkynnta
aðilans

Tákn sem sýnir að hægt
er að tengja vöruna við
almenna fjarskiptanetið

- Ef CE-merkið er minnkað eða stækkað skulu hlutföllin í teikningunni hér að framan haldast óbreytt.
- Allir hlutar CE-merkisins verða að vera af sömu hæð sem má ekki vera innan við 5 mm.

VII. VIÐAUKI

MERKI TIL AÐ SETJA Á BÚNAÐ SEM UM GETUR Í 4. MGR. 12. GR.

- Ef CE-merki er minnkað eða stækkað skulu hlutföllin í teikningunni hér að framan haldast óbreytt.
- Allir hlutar CE-merkisins verða að vera af sömu hæð sem má ekki vera innan við 5 mm.

VIII. VIÐAUKI

FYRIRMYND AÐ YFIRLÝSINGU

sem um getur í 1. mgr. 3. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB

frá 12. febrúar 1998

um endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra

(Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna L 74 frá 12. mars 1998)

Framleiðandi/birgir ⁽¹⁾.....

.....

.....

lýsir því yfir að ⁽²⁾.....

.....

er ekki ætlað til tengingar við almennt fjarskiptanet.

Tenging slíks búnaðar við almennt fjarskiptanet í viðkomandi aðildarríki bandalagsins er brot á landslögum um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra (Stjtið. EB L 74 frá 12. mars 1998).

STAÐUR, DAGSETNING OG UNDIRSKRIFT

.....

⁽¹⁾ Nafn og heimilisfang

⁽²⁾ Auðkenni búnaðar.

IX. VIÐAUKI

MÁLSMEDFERÐ BANDALAGSINS VIÐ INNRA FRAMLEIÐSLUEFTIRLIT

1. Í þessum viðauka er lýst aðferð framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans sem er með staðfestu í bandalaginu og sér um framkvæmd þeirra skuldbindinga sem mælt er fyrir um í 2. lið, við að tryggja og lýsa yfir að vörurnar sem um ræðir fullnægi þeim kröfum þessarar tilskipunar sem gilda um þær.

Framleiðandi skal festa CE-merki á hverja vöru og útbúa skriflega samræmisyfirlýsingu.

2. Framleiðandi skal útbúa þau tæknigögn, sem lýst er í 3. lið, og hann, eða viðurkenndur fulltrúi hans sem er með staðfestu í bandalaginu, skal geyma þau í að minnsta kosti 10 ár eftir að síðasta varan er framleidd þannig að viðkomandi innlend yfirvöld geti skoðað þau.

Hafi hvorki framleiðandi né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu í bandalaginu skal sá aðili sem setur vöruna á markað í bandalaginu bera ábyrgð á að tæknigögn liggi fyrir.

3. Tæknigögn skulu gera það kleift að meta samræmi varanna miðað við þær kröfur þessarar tilskipunar sem gilda um þær. Í þeim skal koma fram, að svo miklu leyti sem það skiptir máli fyrir matið:

- almenn lýsing á vörunni,
- heildarhönnun, framleiðsluteikningar og skrá yfir íhluta, undireiningar, straumrásir o.s.frv.,
- nauðsynlegar lýsingar og útskýringar til að skilja áður nefndar teikningar, þar á meðal lýsing á virkni vörunnar,
- skrá yfir staðlana sem um getur í 18. gr. þessarar tilskipunar og gilda að öllu leyti eða eftir því sem við á eða, ef slíkir staðlar eru ekki notaðir, skrá yfir tæknismiði og lýsingar á lausnum sem samþykktar hafa verið til að uppfylla þær kröfur þessarar tilskipunar sem gilda um vörurnar,
- niðurstöður hönnunarútreikninga, prófanir sem gerðar hafa verið, o.s.frv.,
- prófunarskýrslur.

4. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal halda afriti af samræmisyfirlýsingunni ásamt tæknigögnum.
5. Framleiðandi skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferlið tryggi samræmi framleiddra vara við tæknigögnin sem um getur í 2. lið og við þær kröfur þessarar tilskipunar sem gilda um þær.

X. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelldar tilskipanir og ákvæði*(sem um getur í 34. gr.)*

Tilskipun 91/263/EBE

11. gr. tilskipunar 93/68/EBE

Tilskipun 93/97/EBE

B-HLUTI

Frestur til innlendrar lögleiðingar*(sem um getur í 34. gr.)*

<i>Tilskipun</i>	<i>Frestur til lögleiðingar</i>
Tilskipun 91/263/EBE	6. nóvember 1992
Tilskipun 93/68/EBE	1. júlí 1994 ⁽¹⁾
Tilskipun 93/97/EBE	1. maí 1995

⁽¹⁾ Fram til 1. janúar 1997 skulu aðildarríkin leyfa að endabúnaður til fjarskipta, sem er í samræmi við reglur um merkingu frá því fyrir 1. janúar 1995, sé settur á markað og tekinn í notkun.

XI. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA

Þessi tilskipun	Tilskipun 91/263/EBE	Tilskipun 93/97/EBE
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	2. mgr. 1. gr.	2. mgr. 1. gr.
2. gr.	3. mgr. 1. gr.	
3. gr.	2. gr.	
4. gr.	3. gr.	
5. gr. a	a-liður fyrstu undirgreinar 4. gr.	2. mgr. 4. gr.
5. gr. b- til g-liður	b- til g-liður fyrstu undirgreinar og önnur undirgrein 4. gr.	
6. gr.	5. gr.	
7. gr.	6. gr.	
8. gr.	7. gr.	
9. gr.	8. gr.	
10. gr.	9. gr.	
11. gr.	10. gr.	
12. gr.	11. gr.	
13. gr.	12. gr.	
14. gr.		3. mgr. 1. gr.
15. gr.		2. gr.
16. gr.		3. gr.
17. gr.		4. gr.
18. gr.		5. gr.
19. gr.		6. gr.
20. gr.		7. gr.
21. gr.		1. og 2. mgr. 8. gr.
22. gr.		9. gr.
23. gr.		10. gr.
24. gr.		11. gr.
25. gr.		12. gr.
26. gr.		13. gr.
27. gr.		14. gr.
28. gr.	13. gr.	
29. gr.	14. gr.	
1. mgr. 30. gr.	15. gr.	1. mgr. 17. gr.
2. mgr. 30. gr.		2. mgr. 17. gr.
31. gr.		3. mgr. 8. gr.
1. mgr. 32. gr.	3. mgr. 16. gr.	
2. mgr. 32. gr.	4. mgr. 16. gr.	
33. gr.	2. mgr. 17. gr.	
34. gr.		2. mgr. 18. gr.
35. gr.		
36. gr.		

Þessi tilskipun	Tilskipun 91/263/EBE	Tilskipun 93/97/EBE
I. viðauki II. viðauki III. viðauki IV. viðauki V. viðauki VI. viðauki VII. viðauki VIII. viðauki IX. viðauki X. viðauki XI. viðauki	I. viðauki II. viðauki III. viðauki IV. viðauki V. viðauki VI. viðauki VII. viðauki VIII. viðauki	Viðauki

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 2000/EES/46/06

nr. 33/1999
frá 26. mars 1999

um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

2. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71):

„- **398 R 1223**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1223/98 frá 4. júní 1998 (Stjtið. EB L 168, 13.6.1998, bls. 1).“

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

3. gr.

VI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/98 frá 4. júlí 1998⁽¹⁾.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 2. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72):

„- **398 R 1223**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1223/98 frá 4. júní 1998 (Stjtið. EB L 168, 13.6.1998, bls. 1).“

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1223/98 frá 4. júní 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71⁽²⁾, skal felld inn í samninginn.

4. gr.

Þessi breyting varðar ekki íslensku útgáfuna.

5. gr.

Uppfæra ber ýmsa aðlögunarliði við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972, sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja, eins og hún var uppfærð með reglugerð ráðsins (EB) nr. 118/97 frá 2. desember 1996⁽³⁾, og við ákvörðun nr. 151 frá 22. apríl 1993 um beitingu 10. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1247/92 sem samþykkt var af framkvæmdaráðinu um félagslegt öryggi farandlaunþega⁽⁴⁾.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1223/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

6. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. mars 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

7. gr.

VI. viðauka (FÉLAGSLEGT ÖRYGGI) við samninginn skal breytt sem segir í 2., 3. og 4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 26. mars 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 123, 13.5.1999, bls. 64 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 21, 13.5.1999, bls. 273.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 168, 13.6.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 28, 30.1.1997, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 244, 19.9.1994, bls. 1.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1223/98**frá 4. júní 1998****um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 51. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾, sem var lögð fram að höfðu samráði við framkvæmdaráð um félagslegt öryggi farandlaunþega,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Rétt er að gera vissar breytingar á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja ⁽⁴⁾ og reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja ⁽⁵⁾. Þessar breytingar tengjast breytingum sem aðildarríkin hafa gert á löggjöf sinni um almannatryggingar.
- 2) Nauðsynlegt er að breyta 29. og 31. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og 29., 30., 31., 93. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 í kjölfar þeirra breytinga sem voru gerðar á 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 með reglugerð (EB)

nr. 3095/95 ⁽⁶⁾ en í henni miðast endurgreiðslur í formi eingreiðslna við einstakling í stað fjölskyldu áður.

- 3) Nauðsynlegt er að breyta 1. og 2. lið þáttarins „G. ÍRLAND“ í I. hluta I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 til þess að taka tillit til breytinga á írskri löggjöf um félagslegt öryggi og félagslega þjónustu.
- 4) Vegna breytinga á austurrískri löggjöf er nauðsynlegt að fella niður tilvísun í greiðslu vegna barnsburðar í þættinum „K. AUSTURRÍKI“ í II. hluta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71.
- 5) Rétt er að aðlagja þættina „G. ÍRLAND“, „H. ÍTALÍA“, „J. HOLLAND“ og „M. FINNLAND“ í II. viðauka a við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 til þess að taka tillit til breytinga á írskri, ítalskri, hollenskri og finnskri löggjöf.
- 6) Vegna breytinga á írskri og hollenskri löggjöf er nauðsynlegt að breyta tilvísunum í löggjöf í IV. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71, nánar tiltekið í þættinum „G. ÍRLAND“ í A-hluta, b-lið í þættinum „J. HOLLAND“ í A-hluta og f-lið 1. mgr. í D-hluta.
- 7) Nauðsynlegt er að fella niður 1. lið í þættinum „B. DANMÖRK“ í VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 til þess að taka tillit til breytinga á danskri löggjöf um atvinnuleysistryggingar.
- 8) Nauðsynlegt er, samkvæmt fordæmisrétti dómstólsins (til að mynda úrskurði í máli C-251/94, Lafuente Nieto), að laga b-lið 4. liðar í þættinum „D. SPÁNN“ í VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 að innlendum ákvæðum ef fjárhæð grunnlífeyris er reiknuð út á grundvelli áður greiddra iðgjalda.
- 9) Nauðsynlegt er að fullgera 7. lið í þættinum „E. FRANKLAND“ í VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 með því að vísa til fjölskyldugreiðslna vegna ráðningar skráðrar dagmóður.
- 10) Nauðsynlegt er að breyta 5. lið í þættinum „G. ÍRLAND“ í VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 til þess að taka tillit til aðferðar við útreikning tekna við veitingu bóta vegna veikinda og atvinnuleysis.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 168, 13.6.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/1999 frá 26. mars 1999 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 290, 24. 9. 1997, bls. 28.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 152, 18. 5. 1998.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 73, 9. 3. 1998, bls. 42.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 149, 5. 7. 1971, bls. 2. Reglugerðin var uppfærð með reglugerð (EB) nr. 118/97 (Stjtið. EB L 28, 30. 1. 1997, bls. 1) og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1290/97 (Stjtið. EB L 176, 4. 7. 1997, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 74, 27. 3. 1972, bls. 1. Reglugerðin var uppfærð með reglugerð (EB) nr. 118/97 (Stjtið. EB L 28, 30. 1. 1997, bls. 1) og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1290/97 (Stjtið. EB L 176, 4. 7. 1997, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 335, 30. 12. 1995, bls. 1.

- 11) Vegna breytinga á hollenskri löggjöf varðandi eftirlifendur og óvinnufærni að því er varðar sjálfstætt starfandi einstaklinga er nauðsynlegt að aðlaga þáttinn „J. HOLLAND“ í VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71.
- 12) Nauðsynlegt er að skýra beitingu finnskrar löggjafar um innlendan lifeyri. Bæta verður nýjum 4. lið við þáttinn „M. FINNLAND“ í VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71.
- 13) Vegna stjórnsýslulegrar endurskipulagningar í Danmörku, Grikklandi, á Írlandi, Ítalíu, í Lúxemborg, Hollandi, Austurríki og Finnlandi er nauðsynlegt að aðlaga þættina „B. DANMÖRK“ í 2., 3., 4. og 10. viðauka, „F. GRIKKLAND“ í 1., 2. og 10. viðauka, „G. ÍRLAND“ í 2., 3. og 4. viðauka, „H. ÍTALÍA“ í 2., 3. og 10. viðauka, „I. LÚXEMBORG“ í 10. viðauka, „J. HOLLAND“ í 2., 3., 4. og 10. viðauka, „K. AUSTURRÍKI“ í 1., 2., 3., 4. og 10. viðauka og „M. FINNLAND“ í 2., 3., 4. og 10. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72.
- 14) Nauðsynlegt er að aðlaga liðina „9. BELGÍA - HOLLAND“, „77. ÍTALÍA - HOLLAND“, „87. LÚXEMBORG - SVÍÐJÓÐ“, „93. HOLLAND - BRESKA KONUNGSRÍKIÐ“ og „103. SVÍÐJÓÐ - BRESKA KONUNGSRÍKIÐ“ í 5. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72.
- 15) Nauðsynlegt er að breyta þættinum „K. AUSTURRÍKI“ í 9. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72 til þess að taka tillit til breytinga á austurrískri löggjöf um bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar.
- 16) Til að ná markmiðinu um frjálsa för launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga með tilliti til félagslegs öryggis er nauðsynlegt og rétt að breyta reglum um samræmingu innlendra almannatryggingakerfa með lagagerningi bandalagsins sem er bindandi og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.
- 17) Þetta er í samræmi við ákvæði þriðju málsgreinar 3. gr. b í sáttmálanum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á reglugerð (EBE) nr. 1408/71:

1. Eftirfarandi komi í stað a-liðar 1. mgr. 29. gr.:
 - „a) stofnun á búsetustað aðstandenda skal veita aðstoð í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir en stofnun, sem er ákveðin í samræmi við ákvæði 27. gr. eða 2. mgr. 28. gr., skal bera kostnaðinn; ef búsetustaður er í lögbæru aðildarríki skal þar til bær stofnun veita aðstoðina og bera kostnað af henni;“.
2. Í stað orðanna „stofnun á búsetustað lifeyrisþega“ í a-lið 31. gr. komi „stofnun á búsetustað lifeyrisþega eða aðstandenda hans;“.
3. Í þættinum „G. ÍRLAND“ í I. hluta I. viðauka:
 - a) í 1. mgr. komi „9., 21. og 49. þætti almannatryggingalaganna (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993“ í stað orðanna „5. og 37. þætti almannatryggingalaganna (Consolidation) frá 1981“;
 - b) í 2. mgr. komi „17. og 21. þáttar almannatryggingalaganna (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993“ í stað orðanna „17. þáttar A í almannatryggingalögunum (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1981“.
4. Eftirfarandi komi í stað þáttarins „K. AUSTURRÍKI“ í II. hluta II. viðauka:

„K. AUSTURRÍKI

Engar“.

5. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á II. viðauka a:

a) eftirfarandi nýr liður bætist við í þættinum „B. DANMÖRK“:

„c) Tímabundnar bætur til atvinnulausra manna sem hafa verið ráðnir í tímabundið starf („flexjob“) í 12 mánuði (ledighedsydelse) (lög nr. 455 frá 10. júní 1997)“;

b) eftirfarandi komi í stað d-, e-, g-, h- og i-liðar í þættinum „F. GRIKKLAND“:

„d) Greiðslur til einstaklinga sem þjást af meðfæddu rauðaleysandi blóðleysi (lög 2362/1995; sameiginlegur ráðherraúrskurður G4a/F.167/2073/82 og sameiginlegur ráðherraúrskurður P47/F.222/225 oik. 4711/94).

e) Greiðslur til daufundbra (undantekningarlög 421/37; sameiginlegur ráðherraúrskurður D 8b 423/73, sameiginlegur ráðherraúrskurður G4/F.11.2/oik. 1929/82 og sameiginlegur ráðherraúrskurður G4/F.422/oik. 1142/85).

g) Greiðslur til krampahneigðra einstaklinga (lagaúrskurður 162/73; sameiginlegur ráðherraúrskurður G4a/F.224/oik. 1434/84).

h) Greiðslur vegna alvarlegrar andlegrar fötlunar (lagaúrskurður 162/73; sameiginlegur ráðherraúrskurður G4/F.12/oik. 1930/82, sameiginlegur ráðherraúrskurður G4b/F.423/oik. 1167/84 og sameiginlegur ráðherraúrskurður G4b/F.423/oik.82/oik. 529/85).

i) Greiðslur til blindra (lög 958/79).“;

c) eftirfarandi komi í stað a- til g-liðar í þættinum „G. ÍRLAND“:

„a) Atvinnuleysisaðstoð (almannatryggingalögin (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993, 2. kafli III. hluta).

b) Elli- og blindralífeyrir (ekki iðgjaldsskylt) (almannatryggingalögin (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993, 4. og 5. kafli III. hluta).

c) Ekkna-, ekkla- og munaðarleysingjalífeyrir (ekki iðgjaldsskylt) (almannatryggingalögin (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993, 6. kafli III. hluta, eins og honum er breytt með V. hluta almannatryggingalaganna (Social Welfare Act) frá 1997).

d) Greiðslur til einstæðra foreldra (almannatryggingalögin (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993, 9. kafli III. hluta).

e) Umönnunargreiðslur (almannatryggingalögin (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993, 10. kafli III. hluta).

f) Tekjuauki vegna fjölskyldu (almannatryggingalögin (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993, V. hluti).

g) Greiðslur vegna fötlunar (almannatryggingalögin (Social Welfare Act) frá 1996, IV. hluti).“;

d) eftirfarandi liður bætist við í þættinum „H. ÍTALÍA“:

„h) Félagslegar bætur (lög nr. 335 frá 8. ágúst 1995)“;

e) eftirfarandi komi í stað orðsins „Engar“ í þættinum „J. HOLLAND“:

„Bætur til fatlaðs ungs fólks vegna óvinnufærni (lög frá 24. apríl 1997)“;

f) eftirfarandi komi í stað d-liðar í þættinum „M. FINNLAND“:

„d) Greiðslur frá vinnumarkaði (lög um greiðslur frá vinnumarkaði 1542/93)“.

6. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á III. viðauka:

- a) í A-hluta komi eftirfarandi í stað liðar „98. AUSTURRÍKI - SVÍÐJÓÐ“:

„98. AUSTURRÍKI - SVÍÐJÓÐ

Samningur um félagslegt öryggi frá 21. mars 1996“;

- b) í B-hluta komi eftirfarandi í stað liðar „98. AUSTURRÍKI - SVÍÐJÓÐ“:

„98. AUSTURRÍKI - SVÍÐJÓÐ

Ákvæði 5. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. mars 1996“.

7. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á IV. viðauka:

- a) í A-hluta komi eftirfarandi í stað texta í þættinum „G. ÍRLAND“:

„G. ÍRLAND

15. kafli II. hluta almannatryggingalaganna (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993“;

- b) í A-hluta komi eftirfarandi í stað b-liðar í þættinum „J. HOLLAND“:

„b) Lög frá 24. apríl 1997 um tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga (WAZ) vegna óvinnufærni, með breytingum“;

- c) í C-hluta komi eftirfarandi í stað textans í þættinum „G. ÍRLAND“:

„G. ÍRLAND

Allar umsóknir um eftirlaunalífeyri, ellilífeyri (iðgjaldsskylt), ekkna- og ekkjalífeyri (iðgjaldsskylt)“;

- d) í D-hluta komi eftirfarandi í stað f-liðar í 1. lið:

„f) Hollenskur eftirlifendalífeyrir samkvæmt lögum frá 21. desember 1995 um almennar tryggingar eftirlifenda sem voru á framfæri hins látna“.

8. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á VI. viðauka:

- a) 1. liður í þættinum „B. DANMÖRK“ falli niður;

- b) eftirfarandi komi í stað b-liðar í 4. lið í þættinum „D. SPÁNN“:

„b) Lífeyrisfjárhæðin, sem þannig er ákvörðuð, skal hækkuð um hækkunar- og endurmatsfjárhæðina sem er reiknuð fyrir hvert ár á eftir fyrir lífeyri sömu tegundar“;

- c) eftirfarandi komi í stað 7. liðar í þættinum „E. FRAKKLAND“:

„7. Þrátt fyrir ákvæði 73. og 74. gr. reglugerðarinnar skulu húsnaðisgreiðslur, umönnunargreiðsla vegna barna, fjölskyldugreiðsla vegna ráðningar skráðrar dagmóður og greiðsla til foreldra sem annast börn sín sjálfir aðeins veittar hlutaðeigandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem eru búsettir á frönsku yfirráðasvæði“;

d) eftirfarandi komi í stað 5. liðar í þættinum „G. ÍRLAND“:

„5. Þegar reikna skal út tekjur við veitingu bóta vegna veikinda eða atvinnuleysis samkvæmt írskri löggjöf skal færa launþega til tekna, þrátt fyrir 1. mgr. 23. gr. og 1. mgr. 68. gr. reglugerðarinnar, upphæð jafna meðalvikulaunum karlkyns og kvenkyns launþega þess árs, eftir því sem við á, fyrir hverja vinnuviku sem viðkomandi hefur lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis á tímabilinu sem um er að ræða“;

e) í þættinum „J. HOLLAND“:

1) í f-lið 2. liðar:

i) komi eftirfarandi í stað fyrstu málsgreinar:

„f) Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 45. gr. laga um almennar ellitryggingar (AOW) og 1. mgr. 63. gr. laga um almennar tryggingar eftirlifenda, sem voru á framfæri hins látna (ANW), skal heimila maka launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings, sem heyrir undir skyldutryggingakerfi og er búsettur í öðru aðildarríki en Hollandi, að útvega sér frjálsar tryggingar samkvæmt þeirri löggjöf, en þó eingöngu fyrir tímabil eftir 2. ágúst 1989 þegar launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur er eða var tryggður skyldutryggingu samkvæmt fyrrnefndri löggjöf. Þessi heimild fellur úr gildi þegar skyldutrygging launþegans eða hins sjálfstætt starfandi einstaklings fellur niður“;

ii) í annarri, fjórðu og fimmtu málsgrein komi „lögum um almennar tryggingar fyrir eftirlifendur sem voru á framfæri hins látna“ í stað „löggjöf um almennar tryggingar fyrir ekkjur og munaðarleysingja“;

2) í 3. lið:

i) bætist eftirfarandi fyrirsögn við:

„3. *Beiting hollenskra laga um almennar tryggingar fyrir eftirlifendur sem voru á framfæri hins látna*“;

ii) komi eftirfarandi í stað a-liðar:

„a) Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem heyrir ekki lengur undir hollenska löggjöf um almennar tryggingar fyrir eftirlifendur sem voru á framfæri hins látna, telst vera tryggður samkvæmt slíkri löggjöf þegar áhættan kemur fram, að því er varðar framkvæmd ákvæða III. kafla III. bóls reglugerðarinnar, enda sé hann tryggður vegna sömu áhættu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis eða, ef svo er ekki, á rétt á eftirlifendabótum samkvæmt löggjöf í öðru aðildarríki. Síðara skilyrðinu telst þó fullnægt í því tilviki sem um getur í 1. mgr. 48. gr.“;

iii) komi eftirfarandi í stað fyrstu málsgreinar b-liðar:

„b) Eigi ekkja rétt á, samkvæmt a-lið, ekknalífeyri samkvæmt hollenskri löggjöf um almenna tryggingu fyrir eftirlifendur, sem voru á framfæri hins látna, skal sá lífeyrir reiknaður í samræmi við 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar“;

iv) komi eftirfarandi í stað d-liðar:

„d) Við beitingu 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skulu einungis tryggingatímabil, sem hefur verið lokið eftir 15 ára aldur samkvæmt hollenskri löggjöf, metin sem tryggingatímabil“;

3) í 4. lið:

i) bætist eftirfarandi fyrirsögn við:

„4. *Beiting hollenskra laga um óvinnufærni*“;

ii) bætist „og lögunum frá 24. apríl 1997 um tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga gegn óvinnufærni“ við í a-lið á eftir „lögunum frá 11. desember 1975 um óvinnufærni (AAW)“ í a-lið;

iii) í ii-lið b-liðar:

- komi í stað orðanna „laga frá 11. desember 1975 (AAW)“: „laga frá 24. apríl 1997 um tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga gegn óvinnufærni“;
- falli niður málsliðurinn: „Sé fjárhæð bótanna sem eru reiknaðar samkvæmt ákvæðum i-liðar lægri en sú sem fæst með beitingu ákvæða ii-liðar skal siðarnefnda bótafjárhæðin greidd“;

iv) í c-lið:

- komi í stað orðanna „framangreindra laga frá 11. desember 1975 (AAW)“ í fyrstu málsgrein: „laga frá 24. apríl 1997 um tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga gegn óvinnufærni“;

- bætist eftirfarandi fjórði undirliður við á eftir þriðja undirlið:

„- tryggingatímabil sem hefur verið lokið í samræmi við lög frá 24. apríl 1997 um tryggingar sjálfstætt starfandi einstaklinga gegn óvinnufærni (WAZ)“;

f) eftirfarandi nýr liður bætist við í þættinum „K. AUSTURRÍKI“:

„5. Ákvæði a-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar gilda einnig um þá sem njóta sjúkratrygginga samkvæmt austurrískum lögum um vernd sérstakra hópa (Versorgungsgesetze)“;

g) eftirfarandi nýr liður bætist við í þættinum „M. FINNLAND“:

„4. Launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem nýtur ekki lengur tryggingar samkvæmt almenna lífeyriskerfinu, skal, við beitingu ákvæða 3. kafla III. bóls reglugerðarinnar, halda stöðu tryggðs manns ef hann eða hún nýtur tryggingar samkvæmt löggjöf í öðru aðildarríki þegar áhættan kemur fram eða hefur, að öðrum kosti, rétt til lífeyris samkvæmt löggjöf í öðru aðildarríki vegna sömu áhættu. Þó telst siðara skilyrðið uppfyllt í því tilviki sem um getur í 1. mgr. 48. gr.“

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á reglugerð (EBE) nr. 574/72:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 29. gr.:

- a) í 1. mgr. bætist orðin „sem eru búsettir í sama aðildarríki“ við á eftir „lífeyrisþegi og aðstandendur hans“;
- b) í 2. og 5. mgr. bætist orðin „sem eru búsettir í sama aðildarríki“ við á eftir „aðstandendur hans“.

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 30. gr.:

- a) í fyrirsögninni bætist orðin „utan lögbærs aðildarríkis“ við á eftir „sem eru búsettir“;
- b) eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. mgr.:

- eftirfarandi komi í stað annars málslíðar:

„Þessi staðfesta yfirlýsing stofnunar eða einnar þeirra stofnana sem annast greiðslu lífeyris, eða ef við á stofnunar sem hefur fengið umboð til að ákvarða rétt til aðstoðar, gildir þar til stofnun á búsetustað aðstandendanna er tilkynnt um ógildingu hennar“;

- eftirfarandi málslíður bætist við á eftir öðrum málslíð:

„Ef aðstandendur leggja ekki fram staðfesta yfirlýsingu skal stofnun á búsetustað útvega sér hana með því að hafa samband við þá stofnun eða þær stofnanir sem annast greiðslu lífeyris eða, ef við á, þá stofnun sem hefur fengið umboð til þess“;

- c) eftirfarandi komi í stað 3. mgr.:

„3. Stofnunin, sem gefur út staðfestu yfirlýsinguna, sem um getur í 1. mgr., skal tilkynna stofnun á búsetustað aðstandenda um tímabundna stöðvun eða niðurfellingu lífeyris. Stofnun á búsetustað aðstandenda getur hvenær sem er leitað upplýsinga um rétt til aðstoðar hjá stofnuninni sem gefur staðfestu yfirlýsinguna út“;

- d) eftirfarandi málsgrein bætist við á eftir 4. mgr.:

„5. Stofnun á búsetustað skal tilkynna stofnuninni, sem gefur út yfirlýsinguna sem um getur í 1. mgr., um allar skráningar sem fram fara í samræmi við ákvæði þeirrar málsgreinar“.

- 3. Eftirfarandi málslíður bætist við í lok 3. mgr. 31. gr.:

„Ef aðstandendurnir eru ekki búsettir á yfirráðasvæði sama aðildarríkis og lífeyrisþeginn skal sú stofnun á búsetustað þeirra, sem telst þar til bær að því er varðar 2. mgr., gefa út staðfestu yfirlýsinguna sem kveðið er á um í 1. mgr.“.

- 4. Orðin „1. mgr. 29. gr.“ falli niður í 1. og 2. mgr. 93. gr.

- 5. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 95. gr.:

- a) í 1. mgr. bætist orðin „og 1. mgr. 29. gr.“ við á eftir „1. mgr. 28. gr. og 28. gr. a“;
- b) í b-lið 3. mgr. komi „lífeyrisþega og/eða aðstandenda þeirra, sem um getur í 2. mgr. 28. gr. eða 1. mgr. 29. gr.“ í stað „lífeyrisþega sem um getur í 2. mgr. 28. gr.“.

- 6. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. viðauka:

- a) eftirfarandi liður bætist við í þættinum „F. GRIKKLAND“:

„4. Υπουργός Εθνικής Αμύνης (varnarmálaráðuneytið, Aþenu)

5. Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ráðherra mennta- og trúmála, Aþenu)“;

- b) eftirfarandi komi í stað 1. liðar í þættinum „G. ÍRLAND“:

„1. Minister for Social, Community and Family Affairs (ráðherra félags-, samfélags- og fjölskyldumála, Dublin)“;

- c) eftirfarandi komi í stað þáttarins „K. AUSTURRÍKI“:

„K. AUSTURRÍKI 1. Bundesminister für Arbeit, Gesundheit und Soziales (sambandsráðherra atvinnu-, heilbrigðis- og félagsmála), Wien

2. Bundesminister für Umwelt, Jugend und Familie (sambandsráðherra umhverfis-, æskulýðs- og fjölskyldumála), Wien“.

7. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 2. viðauka:

- a) í stað „Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“ í hægri dálki a-liðar 2. og 3. liðar í þættinum „B. DANMÖRK“ komi:

„Den Sociale Sikringsstyrelse (stjórn almannatrygginga), København“.

- b) í þættinum „F. GRIKKLAND“:

1) i-, ii- og iii-liður í 1.—6. lið verði a-, b- og c-liður, í þessari röð;

2) eftirfarandi liðir bættist við 1. lið:

„d) Sérstök bótakerfi fyrir fólk í opinberri þjónustu:

i) opinberir starfsmenn	Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, Αθήνα (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið, Αθenu)
-------------------------	--

ii) starfsmenn í stjórnsýslunni	Ταμείο Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΥΔΚΥ) Αθήνα (sjúkrasjóður starfsmanna sveitarstjórna, ΤΥΔΚΥ, Αθenu)
---------------------------------	--

iii) hermenn við herþjónustu	Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, Αθήνα (varnarmálaráðuneytið, Αθenu)
------------------------------	---

iv) hermenn við störf í hafnarlögreglunni	Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, (ráðuneyti kaupskipaflotans, Πireus)
---	---

e) Sérstök bótakerfi fyrir námsmenn við æðri menntastofnanir og tækniskóla:	Ειδικό σύστημα περίθαλψης φοιτητών και σπουδαστών ΑΕΙ και ΤΕΙ. Άδρι menntastofnanir og tækniskólar (ΑΕΙ og ΤΕΙ), sérstaklega ákvarðað í hverju tilviki fyrir sig“;
---	--

- c) eftirfarandi komi í stað núverandi texta í 2. lið í þættinum „G. ÍRLAND“:

„2. Bætur í peningum:

a) Atvinnuleysisbætur:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála) Dublin, að meðtöldum héraðsskrifstofum sem annast greiðslu atvinnuleysisbóta
------------------------	---

b) Lífeyrir vegna elli og andláts:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Pension Services Office (lífeyrisdeild), Sligo
------------------------------------	--

c) Fjölskyldubætur:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Child Benefit Section (barnabótadeild), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
---------------------	--

d) Örorubætur og bætur vegna meðgöngu og fæðingar:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Social Welfare Services Office (félagsmáladeild), Longford
--	--

e) Aðrar bætur í peningum:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Dublin“;
----------------------------	--

d) í þættinum „H. ÍTALÍA“:

- 1) eftirfarandi komi í stað orðanna „Cassa marittima (sjómannasjóðurinn þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)“ í hægri dálki ii-liðar í b- og c-lið í A-lið 1. liðar:

„Istituto di previdenza del settore marittimo, IPSEMA (félagsmálastofnun fyrir siglingageirann)“;

- 2) eftirfarandi komi í stað orðanna „Cassa marittima (sjómannasjóðurinn þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)“ í hægri dálki ii-liðar í b- og c-lið í A-lið 2. liðar:

„Istituto di previdenza del settore marittimo, IPSEMA (félagsmálastofnun fyrir siglingageirann)“;

- 3) d-liður í B-lið 3. liðar falli niður;

- 4) eftirfarandi komi í stað orðanna „Cassa marittima (sjómannasjóðurinn þar sem hlutaðeigandi einstaklingur er skráður)“ í hægri dálki 4. liðar:

„Istituto di previdenza del settore marittimo, IPSEMA (félagsmálastofnun fyrir siglingageirann)“;

e) í þættinum „J. HOLLAND“:

- 1) eftirfarandi komi í stað orðanna „Bedrijfsvereniging (tryggingastofnun fagfélaga) þar sem vinnuveitandi hins tryggða er tryggður“ í b-lið 1. liðar, i-lið í a-lið 2. liðar og 4. lið:

„Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (almannatryggingastofnunin) þar sem vinnuveitandi hins tryggða er skráður“;

- 2) eftirfarandi komi í stað orðanna „Bedrijfsvereniging (tryggingastofnun fagfélaga) þar sem hinn tryggði væri tryggður hefði hann starfsfólk í þjónustu sinni“ í ii-lið í a-lið 2. liðar:

„Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (almannatryggingastofnunin) þar sem hinn tryggði væri skráður hefði hann starfsfólk í þjónustu sinni“;

- 3) eftirfarandi komi í stað orðanna „Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nýju almennu fagfélaga- og stéttarsamtökin), Amsterdam“ í b-lið 2. liðar og b-lið 6. liðar:

„Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (almannatryggingastofnunin) með milligöngu GAK Nederland BV, Amsterdam“;

f) eftirfarandi komi í stað 4. liðar í þættinum „K. AUSTURRÍKI“:

„4. Fjölskyldubætur:

- a) Fjölskyldubætur aðrar en Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs):

Finanzamt (fjármálaskrifstofan)

- b) Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs):

Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi“;

g) í þættinum „M. FINNLAND“:

- 1) eftirfarandi breytingar eru gerðar á b-lið 1. liðar:

- i) eftirfarandi nýr liður bætist við:

„ii) endurhæfing á vegum almannatryggingastofnunar

Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki“;

- ii) ii-liður í b-lið 1. liðar verði iii-liður í b-lið 1. liðar;

- 2) orðin „Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki, eða“ í hægri dálki 4. liðar falli niður;
- 3) eftirfarandi bætist við í hægri dálki í a-lið 5. liðar milli orðanna „Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki“ og orðsins „eða“:

„og Ahvenanmaan maakunnan työvoimatoimikunta/Arbetskraftskommissionen i landskapet Åland (atvinnumálaráðið í Ålandshéraði)“;

- 4) eftirfarandi nýr liður bætist við:

„7. Sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur:

Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin), Helsinki“.

8. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 3. viðauka:

- a) eftirfarandi komi í stað orðanna „Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“ í hægri dálki b- og c-liðar í I. hluta, STOFNANIR Á BÚSETUSTAD, í þættinum „B. DANMÖRK“:

„Den Sociale Sikringsstyrelse (stjórn almannatrygginga), København“;

- b) eftirfarandi komi í stað núverandi texta í 2. lið í þættinum „G. ÍRLAND“:

„2. Bætur í peningum

- a) Atvinnuleysisbætur: Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála) Dublin, að meðtöldum héraðsskrifstofum sem annast greiðslu atvinnuleysisbóta
- b) Lífeyrir vegna elli og andláts: Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Pension Services Office (lífeyrisdeild), Sligo
- c) Fjölskyldubætur: Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Child Benefit Section (barnabótadeild), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
- d) Örkubætur og bætur vegna meðgöngu og fæðingar: Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Social Welfare Services Office (félagsmáladeild), Longford
- e) Aðrar bætur í peningum: Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Dublin“;

- c) í þættinum „H. ÍTALÍA“:

- 1) eftirfarandi komi í stað orðanna „Cassa marittima (sjómannasjóðurinn sem ber ábyrgð á svæðinu)“ í hægri dálki ii-liðar í b-lið í A-hluta 1. liðar:

„Istituto di previdenza del settore marittimo, IPSEMA (félagsmálstofnun fyrir siglingageirann)“;

- 2) d-liður í B-hluta 3. liðar falli niður;

d) í þættinum „J. HOLLAND“:

- 1) eftirfarandi komi í stað orðanna „Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nýju almennu fagfélaga- og stéttarsamtökin), Amsterdam“ í hægri dálki í b-lið 1. liðar, b-lið 2. liðar og 4. lið:

„Landelijk Instituut Sociale Verzekering (almannatryggingastofnunin) með milligöngu GAK Nederland BV, Amsterdam“;

- 2) eftirfarandi komi í stað orðanna „Par til bær Bedrijfsvereniging (tryggingastofnun fagfélaga)“ í hægri dálki í a-lið 2. liðar:

„Landelijk Instituut Sociale Verzekering (almannatryggingastofnunin) með milligöngu GAK Nederland BV, Amsterdam“;

e) í þættinum „K. AUSTURRÍKI“:

- 1) eftirfarandi komi í stað 1. liðar:

„1. Sjúkratryggingar:

a) við beitingu:

i) 27. gr. reglugerðarinnar: þar til bær stofnun:

ii) 31. gr. reglugerðarinnar og 1. mgr.
31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar
með tilliti til stofnunar á búsetustað
lífeyrisþega sem getið er í 27. gr.
reglugerðarinnar: þar til bær stofnun:

iii) 31. gr. reglugerðarinnar og 1. mgr.
31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar
með tilliti til stofnunar á búsetustað
aðstandanda sem býr í lögbæra ríkinu: þar til bær stofnun:

b) í öllum öðrum tilvikum: þar til bær Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi eða, ef um er að ræða meðferð á sjúkrahúsi sem Landesfond (fylkissjóðurinn) ber ábyrgð á, þar til bær Landesfond á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi“;

- 2) eftirfarandi komi í stað textans í hægri dálki a-liðar í 3. lið:

„Par til bær Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi eða, ef um er að ræða meðferð á sjúkrahúsi sem Landesfond (fylkissjóðurinn) ber ábyrgð á, þar til bær Landesfond á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi eða Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (almenna slysatryggingastofnunin), Wien, sem er einnig heimilt að veita bætur“;

- 3) eftirfarandi komi í stað 5. liðar:

„5. Fjölskyldubætur

a) Fjölskyldubætur aðrar en Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs):	Þar til bær Finanzamt (fjármálaskrifstofan) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi
b) Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs):	Þar til bær Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi“;

- f) í þættinum „M. FINNLAND“:

- 1) eftirfarandi komi í stað i-liðar í b-lið 1. liðar:

„i) endurgreiðslur samkvæmt sjúkratryggingum og endurhæfing á vegum almannatryggingastofnunar	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (almannatryggingastofnunin)“;

- 2) eftirfarandi komi í stað 3. liðar:

„3. Vinnuslys og atvinnusjúkdómar:	Tapaturmavakuutuslaitosten: liitto/Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund (samtök slysatryggingastofnana), Helsinki“;

- 3) orðið „Helsinki“ á eftir heiti stofnunar í hægri dálki 1. liðar (a-liður), 2. liðar (a-liður), 4. liðar (a-liður og i-liður b-liðar) og 5. liðar falli niður.

9. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 4. viðauka:

- a) eftirfarandi komi í stað orðanna „Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“ í hægri dálki 1. liðar (b-liður), 2., 3. og 5. liðar í þættinum „B. DANMÖRK“:

„Den Sociale Sikringsstyrelse (stjórn almannatrygginga), København“;

- b) eftirfarandi komi í stað núverandi texta í 2. lið í þættinum „G. ÍRLAND“:

„2. Bætur í peningum

a) Lífeyrir vegna elli og andláts:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Pension Services Office (lífeyrisdeild), Sligo
b) Fjölskyldubætur:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Child Benefit Section (barnabótadeild), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
c) Örorkubætur og bætur vegna meðgöngu og fæðingar:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Social Welfare Services Office (félagsmáladeild), Longford
d) Aðrar bætur í peningum:	Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Dublin“;

- c) eftirfarandi komi í stað orðanna „Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nýju almennu fagfélaga- og stéttarsamtökin), Amsterdam“ í hægri dálki í b-lið 1. liðar í þættinum „J. HOLLAND“:

„Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (almannatryggingastofnunin) með milligöngu GAK Nederland BV, Amsterdam“;

- d) í þættinum „K. AUSTURRÍKI“:

- 1) eftirfarandi komi í stað textans í 2. lið:

„2. Atvinnuleysistryggingar

Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (héraðsskrifstofa vinnumarkaðsmála), Wien“;

- 2) eftirfarandi komi í stað textans í 3. lið „Fjölskyldubætur“:

„3. Fjölskyldubætur:

- a) Fjölskyldubætur aðrar en Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs):

Bundesministerium für Umwelt, Jugend und Familie (sambandsráðuneyti umhverfis-, æskulýðs- og fjölskyldumála), Wien

- b) Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs):

Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales (sambandsráðuneyti atvinnu-, heilbrigðis- og félagsmála), Wien“;

- e) í þættinum „M. FINNLAND“:

- 1) „starfslífeyrir“ komi í stað orðanna „styrkir vegna andláts“ í vinstri dálki 1. liðar;

- 2) 2. liður falli niður.

10. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 5. viðauka:

- a) í þættinum „9. BELGÍA - HOLLAND“ falli a-liður niður og b-, c- og d-liður verði a-, b- og c-liður, í þeirri röð;
- b) í þættinum „77. ÍTALÍA - HOLLAND“ bætist eftirfarandi c-liður við:

„c) Samningur frá 24. desember 1996/27. febrúar 1997 um 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar“;

- c) eftirfarandi komi í stað þáttarins „87. LÚXEMBORG - SVÍÐJÓÐ“:

„87. LÚXEMBORG - SVÍÐJÓÐ

Samningur frá 27. nóvember 1996 um endurgreiðslur á kostnaði á sviði almannatrygginga“;

- d) í þættinum „93. HOLLAND - BRESKA KONUNGSRÍKIÐ“ falli b- og c-liður niður og d-liður verði b-liður;

- e) eftirfarandi komi í stað þáttarins „103. SVÍÐJÓÐ – BRESKA KONUNGSRÍKIÐ“:

„103. SVÍÐJÓÐ - BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

Samningur frá 15. apríl 1997 um 3. mgr. 36. gr. og 3. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar (endurgreiðsla eða niðurfelling endurgreiðslu kostnaðar við aðstoð) og 2. mgr. 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar (niðurfelling endurgreiðslu kostnaðar við eftirlit og lækniðskóðanir)“.

11. Eftirfarandi komi í stað þáttarins „K. AUSTURRÍKI“ í 9. viðauka:

„K. AUSTURRÍKI

Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með því að taka tillit til bóta frá Gebietskrankenkassen (sjúkratryggingasjóði héraðsins) og Landesfonds (stofnunum sem eru ábyrgar fyrir meðferð á sjúkrahúsi í fylkinu)“.

12. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 10. viðauka:

a) í þættinum „B. DANMÖRK“:

- 1) eftirfarandi komi í stað orðanna „Direktoratet for Social Sikring og Bistand (almannatrygginga- og félagsmálaskrifstofan), København“ í hægri dálki 1., 2. og 3. liðar og b-liðar 7. liðar:

„Den Sociale Sikringsstyrelse (stjórn almannatrygginga), København“;

- 2) eftirfarandi komi í stað vinstri dálks 2. liðar:

„2. Við beitingu 14. gr. (b-liður 1. mgr. og a-liður 2. mgr.), 14. gr. a (b-liður 1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) reglugerðarinnar“;

- 3) eftirfarandi komi í stað 5. liðar:

„5. Við beitingu 80. gr. (2. mgr.), 81. gr. og 84. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:

Atvinnuleysistryggingasjóðurinn sem einstaklingurinn átti síðast aðild að. Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (skrifstofa atvinnuleysistrygginga), København ef einstaklingurinn hefur ekki átt aðild að atvinnuleysistryggingasjóði“;

b) eftirfarandi komi í stað 5. liðar í þættinum „E. FRAKKLAND“:

„5. Við beitingu 14. gr. (b-liður 1. mgr.), 14. gr. a (b-liður 1. mgr.) og 17. gr. reglugerðarinnar:

- i) Almennt

Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (tryggingastofnun farandlaunþega)

- ii) Tryggingar í landbúnaði (launþegar og sjálfstætt starfandi einstaklingar):

Ministère de l'agriculture (landbúnaðarráðuneytið), Paris“;

c) eftirfarandi komi í stað c-liðar í 7. lið í þættinum „F. GRIKKLAND“:

„c) Aðrar bætur:

- i) til launþega, sjálfstætt starfandi einstaklinga og starfsmanna í stjórnsýslunni

Τδρμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (almannatryggingastofnunin, Aþenu)

- ii) til opinberra starfsmanna

Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, Αθήνα (heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið, Aþenu)

- iii) til hermanna við herþjónustu:

Υπουργείο Εθνικής Αμυνής, Αθήνα (varnarmálaráðuneytið, Aþenu)

- iv) til hermanna við störf í hafnarlögreglunni:

Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας (ráðuneyti kaupskipaflotans, Pireus)

- v) fyrir námsmenn við æðri menntastofnanir og tækniskóla:

Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Αθήνα (ráðuneyti mennta- og trúmála, Aþenu)“;

- d) eftirfarandi komi í stað orðanna „Department of Social Welfare (félagsmálaráðuneytið), Dublin“ í hægri dálki 1. liðar, 2. liðar, 3. liðar (b-liður) og 4. liðar (a-liður) í þættinum „G. ÍRLAND“:

„Department of Social, Community and Family Affairs (ráðuneyti félags-, samfélags- og fjölskyldumála), Dublin“;

- e) texti beggja dálka í fjórðu færslu 3. liðar í þættinum „H. ÍTALÍA“, sem kallast „Til ljósmæðra“, falli niður;

- f) eftirfarandi komi í stað orðanna „Inspection générale de la sécurité sociale (almennt eftirlit almannatrygginga), Luxembourg“ í hægri dálki 3. liðar í þættinum „I. LÚXEMBOURG“:

„Centre commun de la sécurité sociale (sameiginlega almannatryggingamiðstöðin), Luxembourg“;

- g) í þættinum „J. HOLLAND“:

- 1) eftirfarandi komi í stað orðanna „Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nýju almennu fagfélaga- og stéttarsamtökin), Amsterdam“ í hægri dálki 3. liðar:

„Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (almannatryggingastofnunin) með milligöngu GAK Nederland BV, Amsterdam“;

- 2) eftirfarandi komi í stað orðanna „Algemeen Werkloosheidsfonds Den Haag (atvinnuleysisstryggingasjóðurinn), Zoetermeer“ í hægri dálki b-liðar 4. liðar:

„Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (almannatryggingastofnunin) með milligöngu GAK Nederland BV, Amsterdam“;

- h) í þættinum „K. AUSTURRÍKI“:

- 1) eftirfarandi komi í stað 1.-3. liðar:

„1. Við beitingu 14. gr. (b-liður 1. mgr.), 14. gr. a (b-liður 1. mgr.) og 17. gr. reglugerðarinnar:

Bundesminister für Arbeit, Gesundheit und Soziales (sambandsráðherra atvinnu-, heilbrigðis- og félagsmála), Wien, með samkomulagi við Bundesministerium für Umwelt, Jugend und Familie (sambandsráðherra umhverfis-, æskulýðs- og fjölskyldumála), Wien

2. Við beitingu 11. gr., 11. gr. a, 12. gr. a, 13. gr. og 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

- a) Ef viðkomandi einstaklingur fellur undir austurríska löggjöf:

þar til bært sjúkratryggingakerfi

- b) Í öllum öðrum tilvikum:

Hauptverband der österreichischen Versicherungsträger (aðalsamtök austurrískra almannatryggingastofnana), Wien

3. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. d reglugerðarinnar:

þar til bær stofnun“;

- 2) eftirfarandi komi í stað 6. liðar:

„6. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. og 2. mgr. 86. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tengslum við Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs)

Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) á síðasta búsetu- eða dvalarstað viðkomandi“;

i) í þættinum „M. FINNLAND“:

1) eftirfarandi komi í stað 5. liðar:

„5. Við beitingu 41. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (lífeyristrygginga-miðstöðin), Helsinki“;

2) 6. liður falli niður.

13. Ákvæði 1., 2., 3. og 4. liðar í þættinum „F. GRIKKLAND“ í 11. viðauka falli niður.

3. gr.

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á fyrsta degi næsta mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Ákvæði d-liðar í 7. mgr., 1. liðar í e-lið 8. mgr. og i.-iv. liðar í 2. lið e-liðar 8. mgr. í 1. gr. koma til framkvæmda 1. júlí 1996.

3. Ákvæði e-liðar 7. mgr., d-liðar 8. mgr., c-liðar 9. mgr. og g-liðar 12. mgr. í 2. gr. koma til framkvæmda 1. mars 1997.

4. Ákvæði e-liðar 5. mgr., b-liðar 7. mgr. og ii.-iv.-liðar í 3. lið e-liðar 8. mgr. í 1. gr. koma til framkvæmda 1. janúar 1998.

5. Ákvæði 1. og 2. mgr. 1. gr. og 1.-5. mgr. 2. gr. koma til framkvæma 1. janúar 1998 en 1. janúar 2002 að því er varðar lýðveldið Frakkland.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 4. júní 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

D. BLUNKETT

forseti.